

misli

THOUGHTS — LETO 32

MAJ 1983

misli

(THOUGHTS)

Religious and Cultural Monthly
in Slovenian language

Informativni mesečnik
za versko in kulturno življenje
Slovencev v Avstraliji

+

Ustanovljen (Est.) leta 1952

+

Izdajajo slovenski frančiškani
v Avstraliji

+

Urejuje in upravlja
(Editor and Manager)

FR. BASIL A. VALENTINE,
O. F. M.,

Baraga House, 19 A'Beckett St.,
KEW, Victoria 3101

Tel.: (03) 861 7787

+

Naslov MISLI: P.O.BOX 197,
KEW, Victoria 3101

+

Letna naročnina (Subscr.) \$ 6.—,
izven Avstralije (Overseas) \$ 10.—,
letalsko s posebnim dogovorom.
Naročnina se plačuje vnaprej

+

Rokopisov ne vračamo
Dopisov brez podpisa
uredništvo ne sprejema
Za članke objavljene
s podpisom odgovarja pisec

+

Stava (Setting): MISLI,
19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101

+

Tisk (Print): Distinction Printing,
164 Victoria St., Brunswick, Vic.
Tel.: 380 6110

+

SLIKA naslovne strani:

Brezje na Gorenjskem, naša
narodna božja pot Marije Po-
magaj.

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni ni vključena!

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. in II. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. and PART II.) — Cena prvega dela 7.— dol., drugega dela pa 8,50 dol.

ANGLEŠKO—SLOVENSKI in SLOVENSKO—ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi (Komac — Škerlj), žepna izdaja, je pošel in čakamo nove dobave.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. knjiga. —Obsežno delo dr. J. Kolariča CM in podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh knjig skupaj je 40.— dol. (Posamezne knjige: prva 7.—, druga 9.— in tretja 28.— dol.)

LJUDJE POD BIČEM — Trilogija izpod peresa pokojnega Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in po vojni. Zares vredna branja. Cena vsem trem delom samo 10.— dol.

VERIGE LAŽNE SVOBODE — Zanimiva najnovejša knjiga izdana v slovenskem zdomstvu. Napisal misijonar Andrej Prebil. — Cena vezani knjigi 13.— dol., broširani pa 10.— dol.

ZGODBE O ZDOMCIH IN ŠE KAJ — Spisal Franc Btkvič. Cena 6.— dol.

ZEMlja SEM IN VEČNOST — Pesmi Karla Mauserja. Cena 5.— dol.

MATI, DOMOVINA, BOG — Pesmi Ludvika Ceglarja. Cena 2.— dol.

POLITIKA IN DUHOVNIK — Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena 2.— dol.

PERO IN ČAS I.— Izbor iz pisanja Mirka Javornika od 1927 do 1977. Obsežna knjiga 529 strani. Cena 15.— dol.

NAŠ IN MOJ ČAS —Zbirko študij etničnih in kulturnih vprašanj je napisal filozof Vinko Brumen v Argentini. Cena vezani knjigi 13.— dol., broširani pa 10.— dol.

ANTOLOGIJA SLOVENSKEGA ZDOMSKEGA PESNIŠTVA — Strani 280. Cena vezani knjigi 16.— dol., broširani 13.— dol.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO — Izjava prič o teharskih dogodkih po vojni v letu 1945. — Cena 2.— dol.

V ROGU LEŽIMO POBITI — Napisal Tomaž Kovač, priča pokola tisočev po vojni v letu 1945. — Cena 2.— dol.

(Dalje na notranjih zadnjih platnicah!)

PA NAJ DANES za šalo pričnem kar z uganko: Kdor najde v kateri koli izdaji MISLI poročilo, da imajo 3500 naročnikov, dobi prosto vožnjo v Evropo in nazaj! Kot urednik in upravnik vem, da uganki ni rešitve, zato sem tako radodaren z nagrado. — Zadevo je sprožilo novo pismo, ki je sledilo canberrskemu v zadnji številki. Pravijo, da gre v tretje rado. Naj kar tu povem, da bo tretje pismo romalo v koš. Če odgovor tema dvema ni dovolj jase, potem je škoda besedi.

Moram pa povedati, da je pismo Canberrčana povzročilo tudi to, da sem dobil nekaj zastarele naročnine in tudi nekaj pisem obljub bodoče in stalne pomoči našemu Tiskovnemu skladu. Bog daj, da bi se ta dobra volja nadaljevala pri vseh, ki so zaostali z naročnino — in teh je žal precej. Če je kdo v težavah, rade volje naredim izjemo. Prepričan pa sem, da je pri večini teh dolžnikov le brezbriznost in odlašanje, čas pa hiti svojo pot in leta prehitro minevajo. Teh vrst naročnikov pa res ne bi rad izpustil brez poravnave dolga: apeliram na njih poštenost, pa tudi na njih narodno zavest. Naj priznajo ali ne: MISLIM dolgujejo več kot tistih nekaj dolarjev: niso jim le domače branje — ohranjajo jim tudi slovenstvo.

— Urednik in upravnik

VSEBINA + Ob prazniku dela — D. Ž. — stran 97 + Vabilo na večer z Marijo — stran 98 + Ohranimo naš jezik! — Dr. Jože Krivec, Argentina — stran 99 + Papežev delovni dan — stran 101 + Povej, kje so ostale rože? — Phil Bosmans — stran 102 + Marija s Krasa — Legenda — Mirko Javornik — stran 103 + Vse nosimo v sebi — Karel Mauser — stran 105 + Želje glede naše matične domovine — "Naša Luč" — stran 106 + Domotožje v maju — pesem — M. H. — stran 107 + Izpod sydneyjskih stolpov — P. Valerijan — stran 108 + Izpod Triglava — stran 110 + Božja beseda — Naš zgled — Po dr. J. Jenku — stran 112 + Adelaidski odmevi — Poslednji govor pok. škofa Kennedyja — stran 114 + Poldne zvoní — pesem — Paul Claudel — stran 115 + Pesem dveh src — roman — Florence L. Barclay — stran 116 + Naše nabirke — stran 116 + Nekaj za kozmetiko — P. P. — stran 118 + P. Bazilij tipka . . . — stran 120 + Z vseh vetrov — stran 122 + Kotiček naših mladih — stran 124 + Križem avstralske Slovenije — stran 125.

Ob prazniku dela

EDEN izmed velikih sodobnih krščanskih moč, Francoz Leon Harmel, je nekoč dejal, da ne more imeti pravega spoštovanja do človeka, ako ne vidi na njegovih rokah žuljev dela. Odkar je v premišljevanju gledal roke Jezusove, si ni mogel več misliti prave človekove veličine, ako mu ni delo vti snilo svojega pečata.

Delo je brezpogojno potrebno, ako hočemo živeti. Tako nas je Bog ustvaril. Zato s svojim delom služimo Bogu, izvršujemo njegovo voljo, z njim sodelujemo. Delo, pa naj bo že kakršnokoli, ni samo naša dolžnost — delo je tudi naša čast.

Kakor je naš Gospod posvetil vse odnose med človekom in njegovim bližnjim, tako je povzdignil in oplemenitil tudi vse človekove odnose do materialnega sveta in zemeljskih dobrin: med temi odnosi pa je najvažnejše delo.

Delo je človeku že z naravnega stališča dolžnost, da ohranja sebe, bogati svet ter pomaga pri kulturnem in tehničnem napredku človeštva. Po Kristusovem odrešenju pa je delo tudi z nadnaravnega, večnega vidika zaslužno, če ga opravljamo pošteno in iz ljubezni do bližnjega, do skupnosti zaradi Boga in njegova kraljestva. V tej luči od zgoraj je tudi delo eden izmed pripomočkov h krščanski popolnosti.

V krščanski družbi delo ni več suženjsko opravilo, kot je to pojmoval stari poganski svet, temveč je človek po svojem delu gospodar sveta, ki vsako svoje prizadevanje usmerja v prid skupnosti in v slavo božjo, katera je najvišji namen vsega stvarstva.

Kakšno čast pa so izkazovali rokodelstvu in mu priznavali posebne svoboščine ter ga v vsakem pogledu zakonito ščitili tisti vekovi, ki so bili od krščanskega duha najbolj prešinjani!

Vrednost človekovega dela ni v prvi vrsti storitev, ki jo opravlja, temveč dejstvo, da je tisti, ki delo opravlja, človeška oseba. V delu, zaradi svetlobe Kristusovega vstajenja, ki prodira v nas, vedno najdemo tudi žarek svetlobe novega življenja, novih dobrin in kakor napoved nove zemlje in novih nebes.

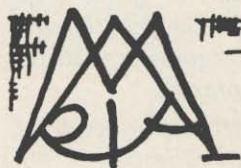
Papež Janez Pavel II.

Delavcu so postavili za vzor tesarja svetega Jožefa — Cerkev je vpeljala poseben praznik: JOŽEF DELAVEC, ki ga praznuje prvega maja — in njegovega rejenca, samega Zveličarja, ki se je od njega rokodelstva učil in ki je v svojem javnem delovanju v mnogih prilikah poudarjal dolžnost ter vrednost dela.

Jezusov nauk o delu je jasen: krščanstvo, ki delo oplemenituje in brzda pohlepnost, v skladu z nravstveno poglobitvijo pospešuje tudi ljudsko blaginjo, delavnost, smisel za družino, socialno pravičnost in težnjo po vsestranskem napredku.

VSAKO LETO, NA PREDVEČER PRAZNIKA MARIJE IZ BREZIJ, KI VARUJE SLOVENSKI NAROD IN SLOVENSKA IZROČILA V SVETU, 23. MAJA, BOMO V SVOJIH DOMOVIH PRIŽGALI SVEČE. PREŽIVELI BOMO VEČER V MISLIH NA KRŠČANSKA IZROČILA, KI SO STOLETJA VODILA NAŠ ROD V DOMOVINI IN OBLIKUJEJO DANES NAS V SVETU IN PO NAS NARODE MED KATERIMI ŽIVIMO. VABIMO VSE SLOVENCE V DOMOVINI IN VSE ROJAKE SLOVENSKEGA IZROČILA V SVETU, DA SE NAM PRIDRUŽIJO.

Gornje besedilo je bil slovesni sklep slovenske narodne skupine, zbrane leta 1976 na mednarodnem evharističnem kongresu v Filadelfiji, ZDA. Tudi avstralski Slovenci smo povabljeni, da se leto za letom na "MARIJIN VEČER" (letos na ponedeljek 23. maja) z molitvijo in prižgano svečo pridružimo ostalim rojakom doma in po svetu.

Ohranimo naš jezik!

Naši rojaki v Argentini že dolgo dobo praznujejo vsako leto SLOVENSKI DAN. Letos so se na nedeljo po veliki noči že osemindvajsetič zbrali na to svojo veličastno prireditev. Slovenski dan s skupno mašo, zborovanjem in nastopi dviga slovenskega duha ter podaljšuje življenjsko silo argentinske slovenske narodne družine. Letos je bil slavnostni govornik dneva pisatelj DR. JOŽE KRIVEC. Četudi ne v celoti, ta letošnji govor posredujemo našim bralcem. Naj bi njegove besede poživile tudi naše slovenstvo! — Urednik

NAŠI davni očetje so poselili zemljo, ki jim jo je bil Bog določil za njihovo domovino. Niso bili veliki po številu, a so kljub temu dolga stoletja vztrajali, se borili in branili svoje. Za medsebojna nesoglasja že tedaj veljajo Cankarjeve besede: "Medsebojni spori so minili v tistem hipu, ko je narod spoznal nevarnost za svoje življenje, za svoj dom, za svojo prihodnost. Celo ovce se tresejo v nevarnosti, otroci se stisnejo drug k drugemu, pa bi si moški ne segli v roko!"

Tako so v poznejših stoletjih prišli do svojih vladarjev, samostojnih vojvod, neodvisnih knezov; tako so dosegli svoboden obred ustoličevanja svojih izbranih na Gosposvetskem prestolu.

Nič jim ni bilo brez boja in brez žrtev navrženega. Nihče jih ni branil ali jim pomagal. Le kar so z lastno pestjo in s svojim umom dosegli, to so imeli. Zanje je že prav od stvarjenja sveta veljal vsaj smiselno tisti rek, ki pravi: "Pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal!"

Zato je, upoštevajoč vse to in s pogledom v pretekle čase narodovega življenja, pa z bistrovidnostjo bodočnosti osvetljen, pred stodvajsetimi leti (1863) narodnjak in neustrašeni borec za Zedinjeno Slovenijo, Fran Levstik, tedaj v Vilharjev vodilni politični list Naprej zapisal: "Slovence bo rešil le slovenski program in vsestransko lastno delo!"

To so bile drzne in preroške besede za tiste Levstikove čase, ko se je smelo le na tihem misliti na tako revolucionarno vsebino, katere javna izpoved pa je bila vzrok preganjanju in zasledovanju. Levstik sam je zanje in še za nekatere podobne svobodoljubne izjave in tudi pisane besede plačal s skoraj popolnim uničenjem svoje življenjske eksistence. "Pogine naj pes!" so ga nasprotniki v obrambi svojih osebnih koristi obsodili.

Toda Levstik je živel samo za to, da bi ljudstvo pravilno prerodil v narod in da bi ga duhovno in socialno izoblikoval v družbo, ne kot nek posnetek velikih na-

rodov, ampak kot samolastnega in edini primer te vrste. Bil je mož lastnih, čistih in brezkompromisnih idej in ciljev. Ko se je otepal mlačnosti mladoslovenskega tabora, je posvetil v globino slovenskega kulturnega problema, v katerem se bije že ob začetku narodnega življenja boj med resničnimi kulturnimi vrednotami in lažno kulturno napihnjenostjo.

V političnem pogledu je Levstik na prvem mestu odločno zagovarjal pravico do slovenskega jezika, iz katerega potem raste in se razvija vsa kultura naroda, budita zavest in pogum. Napenjal je neodločne narodne zastopnike in pisal o slovenskem programu, ki naj ga uresniči Zedinjena Slovenija. Vodil je ostro borbo zoper Nemce in narodne odpadnike ter postavljал zahtevo po popolni osamosvojitvi slovenskega naroda.

Na kaj so merile tedaj te Levstikove zahteve? Slovenci naj si postavijo svoj slovenski program! To bi se reklo: take vsebine program, ki bo služil in zadostil potrebam svobodnega slovenskega naroda in ki bo samostojen, ne naslanjajoč se na nikogar, kjer bi si, rekoč po Prešernu, "prosto", to je v svobodi, "volil vero in postave", kjer bi veljal slovenski jezik in kjer bi le domača kultura bila vsebina narodovih dejanj. V tem je bil že tedaj javno nakazani klic naroda k svobodi.

Naše naloge so ostale tudi danes še vedno iste: nadaljevati boj za samostojnost in svobodo domovine, skrbeti za slovenski jezik, ohranjati slovenstvo v tujem svetu, slovensko zavest in slovenska izročila ter vero in zaupanje v Boga, našega najvišjega Gospoda.

NIKDAR ne bomo do konca doumeli vzrokov, zakaj smo prav mi bili vrženi v svet. To je bilo v božjih odločitvah. Težko pa si je misliti, da bi nas bil prav naš Gospod iztrgal iz domače zemlje ter nas v nove

širjave sveta poslal umirat kot plevno seme, ki nima klice življenja v sebi. Prav zato smo dolžni izpolnjevati naloge do slovenskega naroda mi, izseljenci v svobodi, pa tudi pomagati, da jih bodo prav razumeli in živeli skladno z njimi naši potomci.

Da bomo ohranili čim dalje slovenstvo na tujem, si moramo prizadevati v prvi vrsti za življenje slovenskega jezika: to je z načrtno skrbjo po znanju, ohranjanju, prenašanju in pravilni uporabi slovenskega jezika. To zahteva volje, trdnosti, ponosa in predvsem zavesti — tudi pri nas, starejših, ki smo njegovo znanje že prinesli zdoma. Pri mlajših, že rojenih v tem novem svetu, je to težavnejše: zahteva neprestano skrbno bdenje, oprezanje in popravljanje, da nam plemenitega klasja, ki je komaj vzkliko v mladih srcih naših ljubih otrok, ne zadušita mlačnost ali nezavednost. Pri tem se potegujemo in stremimo za nečim, kar ima prvo vrednost v našem življenju.

Naši nasprotniki iz nevednosti, sebičnosti ali z namenom, poniževati nas ali nam streti ustvarjalno silo, prihajajo z očitki ali namigavanji, da je slovenščina majhen, nepotreben jezik, ki ga govori le peščica zastalnih in neukih ljudi. Mi pa vemo, da je na svetu mnogo ljudstev in narodov, manjših od nas, pa vendar z ljubeznijo govorijo svoj domači jezik. Ni važno za pomen jezika, koliko ljudi ga govori, ampak bolj, kaj je narod v tem jeziku vrednega ustvaril ter sebe in druge s tem obogatil. Težko je prenašati in trpeti, če ti kdo materin jezik zatira ali prepoveduje. Toda sramotno in poniževalno je ravnanje tistih, ki sami iz mlačnosti, neprizadevnosti in brez ponosa svoj jezik pozabljajo, opuščajo in v ošabnosti zametujejo.

Tudi se sliši, da je slovenščina jezik brez zgodovine in pisanih zgodovinskih dokazil o svojem rojstvu in razvoju. Pa zapis bizantinskega zgodovinarja, Prokopija, da so ob selitvi narodov že 550. leta slovenske predstraže trkale na vrata Evrope? — Ali Brižinski spomeniki, prvo izvirno pisano dokazilo za začetek zgodovine našega jezika, postavljeni med leta 970 in 980? — In najstarejši slovenski tiskani knjigi, Abecednik in Katekizem, iz leta 1550, ki nedvomno jasno pričata o naši zgodnji književni navzočnosti vstric z drugimi sosednjimi narodi?

Še tretji očitke, da je slovenščina reven jezik, nesposoben mojstrovine v besedi, v katerem ni mogoče povedati nič lepega ali učenega. Če bi to bilo res, kakav duhovna revščina bi nas obdajala! Kaka revščina, če ne bi v materinščini mogli z lepimi, izbranimi besedami izraziti v polnosti tega, kar srce najlepšega čuti in oči prelestnega zaznajo! Naši prevajalci iz tujih jezikov v slovenščino nič ne tožijo — nasprotno: hvalijo bogastvo našega besedja in gibčnost slovenščine, ki pomaga ohraniti posebni jezik, slog in čas prevajanega tujega pisatelja in pesnika. Prav zaradi tega so mnogi

naši prevodi iz svetovnega slovstva prave mojstrovine.

Vrzmimo pogled še na domače izvirne ustvarjalce: v sočno izraznost kmečkega ljudstva, ki ji je prisluhnil in jo zapisal Fran Levstik; v izpiljene in bogate verze Prešernove poezije; v pojoči jezik Cankarjevih mojstrov; na Finžgarjevo izbrano domače besedišče; na pesniško izvirnost Župančiča.

Po tehtanju tega in po bežnem pogledu na rojake — inteligente, raztresene širom sveta, na katere s ponosom merijo naše oči, pa zroč na vrste mlajšega rodu, ki jim svetovne univerze že dajejo zrelostne diplome — kdo bi se še drznil trditi, da izhajajo iz naroda z revnim, beraškim, neomikanim in neizraznim jezikom, katerim ne bi bil omogočen vzlet na svetovne višine kulture in znanstvene ustvarjalnosti? Če ne bi bili Slovenci prizadevni in kulturno visoki, kdo bi vedel za nas v širokem Buenos Airesu, kdo bi nas poznal v prostornem svetu?

Ponovimo še enkrat besede Slomška, učitelja ljubezni do naroda in jezika, ki pravi: "Najzlahtnejši dar božji je jezik, s katerim se človek izobrazí v človeka. Jezik je sredstvo občevanja med narodi, je najmočnejša vez vsakega ljudstva, katerega bratovsko druží. Ne sramuj se svojega ljudstva in ne pozabi svojega jezika, ki te ga je naučila ljuba mati! Beseda materina je živo znamenje materine ljubezni. Kdor to znamenje zatre, matere vreden ni!"

Pisatelj Ivan Cankar jo časti s slavospevom: "Slovenska beseda je beseda praznika, petja in vriska. Iz same zemlje zveni kakor velikonočno pritrkavanje in zvezde pojo, kadar se na svoji svetli poti ustavijo ter se ozro na čudežno deželo pod seboj."

Naš rojak, Andrej Kobal, ki je prepotoval pol sveta in oblačal kopico jezikov, je na vprašanje, kako da je obdržal materinščino brez stikov s slovenskimi ljudmi, odgovarjal takole: "Ali ni samoumevno, da človek normalnega razuma ne pozabi materinega jezika? V jeziku detinstva in doraščajoče besede se nauči misliti in poznavati svet in prvotni jezik ostane podlaga pri učenju drugih . . . Rojeni Slovenci, ostanimo Slovenci!"

Pisatelj Karel Mauser nas naravnost prosi za ljubezen do slovenske besede in nje ohranitve, rekoč: "Kakor so nam ostali papirusi in hieroglifi, kakor so se ohranile v kamen vsekane, v glino vrezane in na pergament napisane besede, tako bodo za nami ostale knjige, revije, časopisi in članki. Nas ne bo več, niti pepela za nami, naš duh, naša misel, naša hrepenenja, naše želje — to bo ostalo v črkah, v slovenski besedi, v duhu, ki smo ga v svojem življenju skrili pod pisano ali tiskano črko.

Z iskrenim zaupanjem se obračam na vsakega izmed nas, da bi pustil v svojem srcu prostor za slovensko besedo in če jo je izgubil, da tava mimo njega, da

bi jo ljubo prijel za roko in pripeljal v svoje srce nazaj!" (Zbornik Svobodna Slovenija 1963)

Pesnika Gradnika besede nas opominjajo in bodrijo:

Ne vse za vsakdanji kruh,
človek je telo in duh.
Saj še gora in drevo
raste v zemljo in nebo!

Ne obrnimo torej vsega za minljive dobrine, ki obteže v napeti mošnji, pač pa tudi kaj za one, ki rastejo iz srca in duše!

Večna je naša ljubezen do vsega, kar je slovenskega: do jezika, do kulture, folklore, do narodnih izročil, do pesmi. Predvsem tudi do pesmi, ki je posebni žlahtni biser narodove duše.

Zaključim: Slovenska knjiga je shramba lepih besed našega jezika. Je kakor brušena čaša, ki se polni z žlahtnim sokom zemlje, knjige pa s sadovi uma in srca.

Večkrat mislim na problem knjige v izseljenstvu: precej jih izide in mnogo je dobrih vmes. Mnogo branj! Ali so nam v čast in ponos in se dovolj zavedamo njihove vrednosti?

Hodim v svetu, daleč od doma. Pa vendar se počutim tudi kakor v osrčju Slovenije, ker gledajo in se mi ponujajo slovenske knjige s polic.

Mnogo čudovitih stvari je ustvaril slovenski duh v velikem svetu. Kaj vse od tega bo služilo tudi tujcu! Le knjige bodo ostale večno naše, ker v njih živi naša beseda, naša govorica, naš materni jezik!

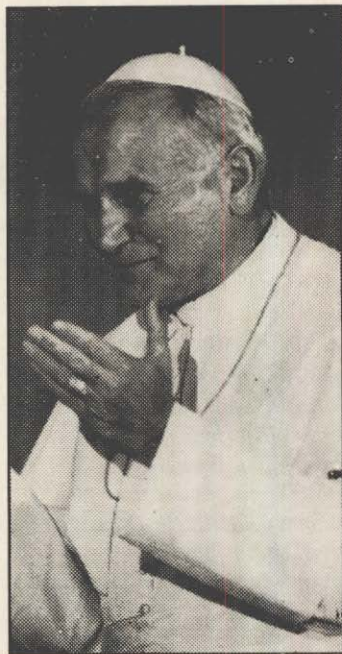
Papežev delovni dan

VATIKANSKI časopis "Osservatore Romano" je v svoji francoski izdaji lani enkrat objavil potek papeževga delovnega dne. Prepričani smo, da bo zanimiv tudi za naše bralce, zato ga objavljamo.

Janez Pavel II. vstane vsako jutro ob 5:30, sledi molitev in premišljevanje. Ob sedmih mašuje v svoji zasebni kapeli v različnih jezikih — odvisno je od jezika, ki ga govorijo navzoči. To so pogosto skupine študentov rimskih kolegijev, bolniki, škofje, ki so prišli v Rim na obisk "ad limina", skupine laikov ali tudi posamezniki. Papeževa kapela lahko sprejme največ petdeset oseb. Po maši se papež pogovarja z gosti, ki so bili pri maši. Pogosto povabi koga na zajtrk, ki je ob osmi uri.

Ob 8:30 odide papež v svojo pisarno, kjer se z najozjim sodelavci najprej pogovori o tekočih zadevah, listinah, pismih itd. Do enajste ure dela nato sam. To je čas, ko ga strogo porablja za osebno delo.

Ob enajsti uri začne v svoji osebni knjižnici sprejemati goste. Teh zasebnih avdienc je zares veliko, saj papež v enem letu ta čas sprejme od 450 do 500 gostov. Vsakega posameznega škofa, ki pride v Rim na obisk "ad limina", sprejme posebej. Za vsakega se tudi skrbno pripravi tako, da prebira poročila o njegovi škofiji, razčlenjuje posamezne težave itd. V tem času dneva sprejema tudi ljudi iz kurije, kardinale, ki stalno živijo v Rimu, državnike, člane vlad, diplomate, ki mu izročajo akreditivna pisma, predstavnike kulturnega, znanstvenega in javnega življenja, skupine vernikov itd. . .

Ob 13:45 papež kosi. To je običajno delovno kosilo, saj nanj pogosto povabi osebe, s katerimi se želi temeljiteje pogovoriti o vprašanjih, ki se jih je za časa zasebne avdiencie komaj dotaknil. Janez Pavel II. navadno povabi h kosilu škofje, ki so prišli v Rim na obisk "ad limina". Po kosilu počiva pol ure, nato pa odide na teraso, kjer dobro uro moli brevir, premišljuje in se uči tuje jezike. Trenutno je pri njem na vrsti holandsčina. Naučije se tudi svežega zraka in se odpočit vrača v svojo pisarno, kjer dela do 18:30. Dela v tišini in ne sprejema nikogar.

Ob 18:30 se sestaja z odgovornimi člani vatikanskega državnega tajništva. To so uradno ustaljene av-

dience. Trikrat na teden sprejema kardinala državnega tajnika Casarolija, dvakrat substituta tajništva nadškofa Somala in nadškofa Silvestrinija, tajnika sveta za javne cerkvene zadeve, enkrat pa prefekta kongregacije za verski nauk in kongregacije za škofe.

Papež večerja ob osmih zvečer. Tudi ta večerja je delovna. Kadar zve, da bo italijanska televizija poročala o kakšnem pomembnem dogodku, gleda večerni dnevnik. Drugače pa takoj po večerji odide v svojo pisarno, kjer nato študira dokumente, ki mu jih pošilja vatikansko državno tajništvo ali posamezni kurijski uradi. Vsi dokumenti apostolskega sedeža, tudi tisti, ki jih ne podpisuje on, gredo skozi njegove roke. Potem ko jih pazljivo prebere, doda svoje pripombe ali pa pokliče odgovorne, naj se oglasijo pri njem,

da se bodo pogovorili o spremembah, ki jih bo treba vnesti v predloženo besedilo.

Veliko časa Janez Pavel II. nameni pripravi za avdience naslednjega dne, pisanju osebnih dopisov, branju italijanskih ter tujih časopisov in knjig, ki jih dobiva z vseh strani.

Okrog 10:45 zvečer papež sklene svoj natrpani delovni dan z branjem brevirja.

Nekateri dnevi pa so posvečeni poleg tega še posebnim pobožnostim in dejavnostim. Vsak petek na primer — tudi takrat, ko potuje — papež moli križev pot. Vsak teden opravi spoved. Ob sredah ima redno splošne avdience, ob nedeljah pa opoldanska srečanja pri molitvi angelovega češčenja.

Povej, kje so ostale rože?

Povej, kje so ostale rože ?

Rože življenjske radosti,
dobrih in lepih reči —
pri televiziji zvečer,
pri dnevnem časopisu,
v vsakdanjih pogovorih ?
Ovenele so in umrle v plazju poročil
o sovraštvu in nasilju,
o ubojih in sramotnih dogodkih.

Povej, kje so ostale rože ?

Rože drobnih pozornosti,
da mislimo drug na drugega
in se med sabo obdarjamo —
mož svojo ženo,
žena svojega moža,
drug drugega.

Usahnile so ob naši sebičnosti,
povenele vsled naše jezljivosti.
Poteptali smo jih v mrzli vojni
med našimi štirimi stenami.

Povej, kje so ostale rože ?

Rože brezskrbnosti in gotovosti,
ki nam vlivajo veselje ?
Zakaj toliko ljudi nima ničesar od življenja ?
Ker so brez veselja!
Ker nikogar ne poznajo, ki bi bil z njimi.
Ker ne vidijo nobenega znaka,
da jih ima kdo rad.
Ker ni nobene rože, da bi cvetela zanje . . .

Pri tem pa so ravno rože, ki delajo čudeže!

Ni treba, da so to drage rože.

Zadoščajo navadne, preproste rože:

**SMEHLJAJ,
RAHLA KRETNJA,
LJUBEZNIVA BESEDA . . .**

PHIL BOSMANS
(v knjigi "Ne pozabi na veselje!")

Marija s Krasa

NEKJE na Krasu, na trpki, s pelinom posejani gmajni, brli iznad nizkega brinja in ostrih skalnih robov stara kapelica pod nebo. Vse naokrog zeva prazna samota, izdrt in zapuščen kolovoz se vije do znamenja in mimo njega mukoma hrepeni med grapami in skalovjem nekam v daljavo, se poganja v krčevitih zagonih med bregovjem ter se kakor v obupu izgublja v puščavo.

Znamenje Marije v puščavi.

Trpka je njena bol, sedem mečev se ji zasaja v srce, sedem bridkih mečev, osmega pol, ki je neviden, a Marijo boli, boli zaradi krvi, slovenske krvi... Ime mu je vojska in kar je za njo...

Vse je ko pelin, vse strto na tla, le star bor, skrivenčen in raztreskan, strmi ob kapelici v nebo, zasidran z razprtimi koreninami nekje v dno zemlje.

Marija pa v tihih nočeh joka, da ji solze dolbejo kamen pod nogami, zakaj takrat se plazijo vzdih, bolest in prošnja iz doline do nje. Ne jok ene obupane duše, jok tisočev, v kri in solze vkovanih. Vzdih in bolečina umirajočega naroda, ki se samo še v tihih nočeh sprostí iz uklepanja in pošilja svoje krike, da se vrtinčijo v nebo mimo Marije žalostne.

Marija sameva med pelinjem in joka s svojim ljudstvom, nad katerim bdi že vsa stoletja in ga spremlja s skrbnim očesom na vseh potih: od rojstva preko življenja v smrt, iz dneva v noč in iz zarje v zarjo; iz vojsk in trpljenja in krvi in sužnosti in zatiranja upa z njim v odrešenje in prostost in življenje pod srečnimi zvezdami, ali vsaj nad njimi...

In spet je truden, žalosten večer legel na zemljo. Kras je ves krvav žarel v skalah in ilnati prsti, ki jo je sonce vrtalo z ugašajočimi žarki. Vas je ležala v večernem trepetanju in menjavosti polmedle luči ko splašen golob. Pretrgano zvonjenje je v drhtenju poletavalo čez goljavo, da je stari bor ob kapelici z otožnim šuštenjem odmeval in širil veje kakor splašene roke nad kapelico in čez njo v nebo.

Iz somraka nad vasjo, krvavega in vijoličastega, se je izvil starec, šepav in nadložen v svojih sedmih križih. Palica mu je tipala od kamna do kamna. Lezel je na treh nogah po strmi poti, vse više in više proti kapelici. Vzdihoval je in postajal, pa se spet v sunkih poganjal kvišku, se boril z bregom ter ga ped za pedjo kopal podse. Sonce se mu je zajedalo v razorano čelo in razbrazdano lice, ki je govorilo za tri rodove zgodovine.

Legenda
iz dobe
med dvema
vojnama

Zadnjo in najglobljo brazdo pa mu je zarezal v čelo obup in telo se mu je pod nevidnim bremenom ključilo do zemlje.

Prilezel je do znamenja in trudno omahnil na prag. Glavo je naslonil na mrežasta vrata. Kot utopljenec se je v presledkih zaganjal kvišku proti Mariji, ki je s sladkimi očmi otožno strmela nanj.

Starec je pa kakor v strašnem videnju trpel dalje in besede so se začele trgati iz globine njegovih prsi:

"Marija žalostna! Sedem mečev te bode v srce, mene pa eden za sedemkrat sedem. S čim sem se pregrešil? Sedem sem jih imel, sedem golobov. Sedem sem jih dal cesarju in nisem vprašal, zakaj. Sedem so mi jih ubili in zemlja že deset let žene same rdeče rože iz njihove krvi. Rdeče so rože, rdeča je kri in smrt je bridka, trikrat bridka smrt sinova. Pa ni to najhujše zlo, ni — o žalostna Marija! Hujše ko sedem mrtvih sinov in sedem grobov na Doberdobo je moje gorje, ko mi dušo morijo in mi besedo tlačijo v srce in mi ne pustijo, da bi v naši besedi molil za sedem duš, ki se vicaajo. Rdeča je kri in boli, pa se posuši in spomin na smrt obledi in ugasne, to pa me reže in boli noč in dan, žge in duši, da ne morem nič več.

O Marija žalostna, sedem sinov — naj bo za našo zemljo, za našo besedo, samo vrni nam jo, da bomo moliti in umirati smeli v njej, naši besedi, s katero smo te od zmeraj častili in nikdar kleli. Daj, da nam vrnejo vsaj to, ko so nam vzeli vse: duše in telesa, zemljo in pesem...

O Marija, sedemkrat žalostna in prežalostna, usmili se nas, usmili se nas!"

Starec se je zvijal na pragu in ihtel ko dete. Z glavo je ril v železje do Marije žalostne. Pridušeni kriki so onemoglo udarjali iz njega, dokler ni v pojemajoči noči utihnil in ležal ko črna senca pred svetiščem.

Tedaj je v krvavem soju prihitelo po strmi poti dekle in se vzpelo do kapelice. Na obrazu ji je ležala muka, oči so gorele v solzah, razpleteni lasje so opletali po zraku in se vili po plečih.

Planilo je k omrežju in niti zapazilo ni starca, ki je negiben ležal na stopnici pred vrati. Iztegnilo je čez omrežje roke, ki sta jih prošnja in hrepenenje daljšala, da so skoraj objele Mariji noge.

Divje so vrele iz dekleta prošnje, ko je tožilo Mariji žalostni svojo bol.

"Marija sedem žalosti, glej me, saj sem skoraj kakor ti, saj so tudi meni prebodli srce in ga strli . . .

Pet let sem molila zanj, pet dolgih, krvavih let. Pet let sem trepetala in se bala zanj, ki so se okrog njega klali z meči in se raztreskavale granate. Pet let je moja misel umirala z njim v tuljenju pekla. Pet let sem se z nebom in peklom borila zanj in Bog mi ga je vrnil, da nama iz morja prelite krvi in ubitih življenj zbrsti mlada sreča, da bova rodila nov rod, ki bo nosil mir in srečo in ljubezen vsem.

Nisva še zaorala prve brazde za novo pomlad, ni še zacvela jablana na najinem vrtu – ubili so mi ga, ubili njega, ki mi ga je vojska pustila; ubili, ker je dejal, da ni in ne bo hlapec, ker je ostal očetom in nam zvest, ker je govoril in pel v naši besedi, ker je mislil našo misel in gorel v naši želji. Ubili so mi ga, niso privoščili trenutka mlade sreče – pet let grenkega koprnjenja, ki je hujše ko starost in smrt . . .

O Marija, Marija žalostna, ti me tolaži, da ne zblaznim in jih ne prekolnem, ubijalcev, da ne obupam nad Bogom, nad Teboj in nad sabo!

O Marija, o Marija žalostna, usmili se me, usmili se me . . ."

Druga senca se je v krčevitem drhtenju zgrudila pred znamenjem.

Bor, stari, skrivenčeni bor, je zamišljeno šumel in iztezal veje, ko da ga bolé . . .

Iz mraka nad vasjo se je zdaj pririla mati, izsesana in izsušena, a vendar je ni bilo drugega ko ljubezen, bridka in toga ljubezen žalostne matere.

Omahovaje je lezla, obraz se ji je trudno sklanjal proti zemlji, le trpeče oči so se ji zabadale v daljo, nekam za somrak.

Onemoglo jo je, preden je prilezla do kapelice. Padla je na kolena in se je po kolenih plazila do vrat, da od bliže potoži Mariji svoje gorje.

Tiho in bolešno kakor njena ranjena ljubezen se ji je izvila prošnja iz prsi. Tih in žalosten je bil njen glas, da je boru rezal prav do stržena, da so mu veje bolešno vztrepetavale.

"Marija, Marija, Marija žalostna, usmili se mene, reve uboge, ki pred tabo klečim.

Glej, dete so mi odtrgali od prsi in zdaj mu iz duše trgajo spomin na mene in prve sladke besede, ki sem ga učila z njim klicati Tebe in Jezusa. Zdaj me ne pozna več in laja vame v besedi, ki je ne umem, in njegove besede mi kamenjajo srce.

Marija – srce so mi ukradli z njim in z njegovo dušo morijo tudi mojo.

Marija, ki te je bolelo srce na križevi poti; Marija, ki se ti je duša zvijala pod križem; Marija, ki so ti ugrabili Sina in si bila nesrečna mati ko jaz: vrni mi dete, vrni mi ga in omeščaj srce njim, ki so uničili mojo srečo in mene. Nisem prosila, nisem jokala, dokler mi niso vzeli zadnjega, edinega, kar sem imela.

O Marija, Marija sedem žalosti . . ."

Tretja senca je v bolesti padla na tla pred kapelico, stari bor pa je vse bolestneje šumel, ko da joka za izgubljeno srečo . . .

Vedno nove in nove sence vseh postav in vseh let so se vile iz teme in v joku omahovale pred napol podрто svetišče, da je bil nazadnje ves pusti kraj poln in da so se zadnji nesrečniki ob robu že izgubljali v mraku.

Ko da je ves trpeči slovenski rod nocoj priromal na Kras, k Mariji žalostni v pustnjo . . .

Bor je vse silneje ječal in nazadnje hrnel v otožnem rjoenju, ko da se je iz zemlje, s krvjo napojene zemlje ob Soči in ob morju, pognala vanj vsa bol in trpljenje ter se utelesila v njem; ko da joka v njem Kras in poganja svoj strti krik v nebo . . .

Mariji so drsele solze po licih vse huje in huje in ko se je zadnja senca zgrudila pred njo, je starec, ki je prvi prišel, vzdignil glavo in videl, kako se je Mariji zasadil osmi meč v srce, osmi meč, ki mu je ime – slovensko gorje. Marija pa je omahnila in v bolesti padla na obraz.

In bilo je, ko da umira vse: kapelica in goličava in kamenje in brinje, brezštevile ihtečih teles, da umira Marija, bor pa pošilja onemogle krike k zvezdam – zadnji vzdih umirajoče slovenske zemlje – in sonce dežuje na zemljo kri, da je krvavo vse: nebo in zemlja, ljudje in kamenje, Kras in Marija in zadnja prošnja izmučenih senc.

Tedaj je po kolovozu prilezlo dete, majhno in neobogljeno na videz, a nožice so se mu začudo varno prijemale kamenja in ga nosile vse više proti kapelici. V roki je neslo nagelj in rožmarinovo vejico in čudovit mir se mu je razlival po obrazu, ki je sijal v sladki svetlobi.

Sence so se ob njegovem mimohodu narahlo zgani- le. Dete pa je šlo naravnost do kapelice in vrata so se odprla.

Stopilo je k Mariji in jo dvignilo s tal. Tedaj so sence vzdignile glave in videle, da je dete sam božji Sin,

ki je prišel tolažit Marijo žalostno. Bor je umolknil in veje so se zastrmele v Jezusa, sence so v bolečini proseče iztegnile roke proti njemu.

Jezus pa je z nežno roko izdril Mariji osmi meč in ji na rano položil nagelj in rožmarin.

Vsa srca ubogega ljudstva so zadrhtela in upanje je prešinilo duše.

Jezus ni pozabil svojih.

"Sin božji nas ni pozabil . . . Nagelj z rožmarinom na prsih spominja Marijo na nas, trpine . . ."

Jezus je vzdignil roko v blagoslov, ko da hoče po-

božati še njihova srca ter izbrisati grenko tegobo iz njih . . .

Tedaj je sonce z zadnjo močjo razgnalo krvave oblake in zasijalo v poslednji krasoti. Objelo je s pojemačimi žarki množico, ki je klečala krog znamenja, in vtilo življenje vanjo. In kapelica in kamenje in brinje in stari bor, tisoči okoli svetišča in gore in nebo v daljavi so zahrepeneli k Mariji v eni misli: "Ne bomo umrli, dokler smo v zavetju Njunih dlani . . ."

Večerni zvon pa je iz vasi na Krasu pošiljal neskončno sladko avemarijo čez vse vesolje . . .

MIRKO JAVORNIK

KAREL MAUSER:

VSE NOSIMO V SEBI

SLOVENSKI ČLOVEK je prinesel v tuji svet svoje križe, vsajal jih je in — bogme — tudi naši slovenski križi cveto. Cveti v naši mladini, cveto v naših cerkvah, cveto v naših domovih. Slovenski žulji, slovenska volja in — če hočete — slovenska trma sije iz vsega, kar je slovenski človek na tuji zemlji, ki je zdaj naš dom, ustvaril in zgradil. Stopiš lahko v cerkev, ki si jo pomagal graditi, v slovenski besedi moliš, v slovenski besedi se spoveš, v slovenski besedi poješ, greš v slovenski dom, v slovensko dvorano, organizacije imaš, cerkvene in svetne, slovenske so in tvoje so.

Obdali smo ves svet kakor z vencem. Kje pa ni smo? Ni nas veliko, pa smo povsod. Če raztegnemo roke, ves svet stisnemo medse. V Ameriki smo, v Argentini, v Brazilu, v Venezueli, v Avstralijo smo se vozarili, po Evropi hodimo — povsod smo, zakaj slovenska kri je kakor divja roža — tudi v kamenju raste in cveti.

Dragi prijatelji — pokonci glave! Slovenski človek na tujem ne raste v zemljo, mi rastemo kvišku. Glave sklanjamo in kolena pripogibamo samo pred Bogom in pred nikomer drugim. Slovenski svobodnjaki smo, pri katerih naj bo beseda kakor pečat, in če kdaj vekamo, vekamo na skrivaj, med štirimi stenami in v temi.

Svet naj vidi nas svetel obraz in našo voljo. To je Slovenec, to je slovenski človek, to je naša kri.

Sveti, meči luč na široko! Za to smo ustvarjeni.

Ni nas treba biti sram teh let. Lepa so ta leta, polna so in v njih smo nekaj bratov in sester nežno položili v zemljo, na kateri živimo. Ostali so z nami, z nami žive, z nami hodijo, z nami se vesele.

Vem, samo ljudje smo, napake imamo in trmasti smo včasih kakor voli v jarmu. Vem pa tudi, da trdno verujemo v večnost, kamor pokladamo ure, dneve in leta — kamor smo že položili nad trideset let. Pokladamo jih v božje naročje in so ara za našo bodočnost.

Večkrat takole mislim: prinesel sem v srcu svojo domovino v tuji svet. Polja in gmajne in bajte in Taborsko cerkev. In če hočem — nihče ne ve in me ne vidi — počasi in ljubeče jemljem iz srca te svetle podobe in jih kakor otrok igrače razpostavljam po kraju, kjer živim. Sem gričke postavim, na enega Taborsko cerkvico, pod njo ajdovo njivo in stog za konec.

In gledam in sem srečen, da nam Bog daje tisto milostno moč, da lahko domovino in lepoto oživljamo povsod, kjer živimo.

Dragi moji, nič ne moremo izgubiti, če sami nočemo. Vse nosimo v sebi.

Nov rod je zrastel iz nas. Ne pozabimo, da smo po vseh teh letih še vedno dolžni svetiti tem, ki so na tuji zemlji iz nas zrastli. Nov čas prihaja, čas silnega vetra, ki ugaša mnoge svetilnike. Eno pa trdno verujem in si ponavljam: ni viharja, ki bi mogel ugasniti luč v teh, ki so šli skozi toliko trpljenja, ki so goreli tudi v tistih letih, ko je bilo toliko sveta v temi. Prišel bo čas, ko ne bomo mogli z rokami veliko več storiti, lahko pa bomo tudi tedaj še svetili. Miren bo tisti plamen, ker mu bo že pritaknjen dihanje večnosti. Sijal bo lepše, kakor sije danes.

Zahvalimo se Bogu za ta leta. Zahvalimo ga za križe, zahvalimo ga za veselje, zahvalimo ga za vse, ki so nam na težki poti pomagali, zahvalimo ga za prijatelje, pa tudi za vse mrtve, ki v večnosti za nas prosijo.

Trdno upajmo in verujmo tudi po tridesetih in več letih: Slovenska kri se nikoli ne izvrže. Če se vsaka druga — slovenska se ne!

"NAŠA LUČ",
mesečnik za Slovence na tujem,
je lani izrazil tele...

ŽELJE

**VELIKE VEČINE SLOVENCEV
GLEDE NAŠE MATIČNE DOMOVINE**

Želim, da bi množična občila v matični domovini nepristransko pisala o vseh Slovencih.

Utemeljitev:

+ Vsi štirje krogi Slovencev sestavljajo naš narod: matični, zamejski, zdomski, izseljenski. Če kdo odklanja sedanjí režim v domovini, ni zato nič manj Slovenec kot tisti, ki ta režim podpira.

+ Dejstvo je, da omenjenih Slovencev v matičnih množičnih občilih sploh ni, ali pa so samo takrat, kadar so predmet kakšnega režimskega napada.

+ Zakaj tako? Menda bi bil že čas, da bi slovenska matična množična občila o vseh Slovencih nepristransko poročala. To je zahteva dvajsetega stoletja. Tako ravnajo vse pravične družbe.

Želim, da bi po šolah v matični Sloveniji prenehali z ateizacijo.

Utemeljitev:

+ Ena neodtujljivih človekovih pravic je pravica do svobodnega izpovedovanja vere. Tako je zapisano v Deklaraciji Organizacije združenih narodov (1948), ki jo je med drugimi podpisala tudi SR Jugoslavija.

+ V jugoslovanski ustavi je verska svoboda zagotovljena.

+ V novi Jugoslaviji se ne prestando — zadnji čas celo v povečani meri — dogaja, da po šolah načrtno vsiljujejo marksizem tudi otrokom vernih staršev.

+ To je velika krivica!

Želim, da bi današnji oblastniki v domovini povedali, kdaj bodo razpisali svobodne volitve.

Utemeljitev:

+ Po mnenju vseh naprednih ljudi je edino volja nekega naroda tista, ki določa zase družbeno ureditev in svoje oblastnike.

+ Tako so svobodne volitve neodsvojljiva pravica vsakega naroda.

+ To potrjuje tudi Deklaracija OZN, ki jo je podpisala tudi SR Jugoslavija.

+ V vseh 37 letih po koncu vojne še ni bilo v Jugoslaviji svobodnih volitev. Zakaj ravnajo oblastniki proti svojemu popisu?

Želim, da bi nas zdomce nehali zasliševati, kadar prihajamo domov na obisk, če hodimo v tujini k slovenski maši.

Utemeljitev:

+ Versko in cerkveno življenje je ena neodtujljivih pravic slehernega človeka, v katero se nima nihče pravice vtikati. Po demokratičnih deželah tega tudi nihče ne počenja.

+ Taka zasliševanja imajo čisto jasen namen, nas zdomce oddaljiti od naših duhovnikov v tujini. Le kdo si to želi in zakaj, ko so ravno oni naša največja opora tu zunaj? A pri plašnejših in upogljivejših zdomcih žanjejo uspeh.

+ Pri ljudeh s hrbtenico imajo ravno nasproten učinek, zlasti še, če človek spregleda metode zasliševanja. Najprej hoče zasliševalec ujeti svojo žrtev v nekem "grehu"; potem hoče izvleči iz nje kar največ mogoče; končno jo povabi na sodelovanje z njimi (špijoniranje in toženje rojakov notranji upravi).

Želim, da bi bila Cerkev v naši matični domovini prisotna tudi na televiziji, v radiu in dnevnem časopisu.

Utemeljitev:

+ V vseh demokratičnih deželah na svetu je ta pravica vernih sama po sebi umevna, tako da bi bilo vsako dokazovanje le-te naravnost smešno.

+ Ali se režim boji spustiti iz rok monopol nad javnim mnenjem? Kje je potem v jugoslovanski ustavi zagotovljena pravica do svobodnega mišljenja, ki vključuje kajpada tudi pravico, to mišljenje z vsemi sredstvi širiti?

+ Vsekakor je današnja odsotnost Cerkve v množičnih občilih krivica nasproti več kot 80 % deklariranim slovenskim katoličanom.

Želim, da bi vendarle bili že priznani grobovi vseh, ki so umrli med stalinistično revolucijo v Sloveniji, tudi njenih nasprotnikov. Sedemintrideset polnih let po koncu vojne bi bil že čas.

Utemeljitev:

+ Splošno prepričanje ljudi je, da naj bo edino čustvo kulturnega človeka do mrtvih — spoštovanje. Grki so to misel izrazili v nesmrtni Sofoklovi dramski upesnitvi — Antigoni: Antigona je kljub Kreontovi prepovedi pokopala truplo brata Polinejka. Rimljani so isto misel izrazili z reko: "O mrtvih naj se govori samo dobro" (Hilon). Celo španski nedemokrat Franco je dal zgraditi skupen grob za vse, ki so padli v tamkaj-

šnji revoluciji.

+ Sistemi, ki ne spoštujejo teh splošno sprejetih pravil vsega človeštva, dajejo o samih sebi izredno čudno spričevalo.

+ Leta 1948 se je s prelomom z Moskvo jugoslovanski režim sam oddaljil od stalinizma: le kaj tako groznega so zagrešili tisti, ki so se od njega oddaljili že leta 1941, da ne smejo imeti priznanih niti grobov?

Želim, da bi bil v Sloveniji BOŽIČ državno priznan praznik, to je: nedelovni dan.

Utemeljitev:

+ To si želi večina naroda, ker je božič pač eden naj-

večjih krščanskih praznikov. Ali ima oblast sploh pravico narodu kratiti, kar si ta želi? Saj je njena dolžnost uresničevati večinsko voljo naroda.

+ Med revolucijo je KP obljubljala kristjanom za polno spoštovanje njihovih pravic. Neovirano obhajanje božiča je brez dvoma ena takih pravic.

+ Božič je uradno priznan praznik celo v večini vzhodnoevropskih držav, ki so sicer v uveljavljanju svoje nedemokratske družbene ureditve veliko bolj ozke kot Jugoslavija. S tem, da je božič v Jugoslaviji delovni dan, si dela režim sam sebi medvedjo uslugo.

(*"Naša luč"*)

Maj v Sloveniji: mlado cvetje ob starem čebelnjaku

Domotožje v maju

Kje je tista pomlad,
ki je cvela domá...?
O, kako bi jaz rad,
da nazaj bi prišla!
Bi mi vrt ogradila,
vanj mi rož nasadila,
srcu dala krepčila —
v njem je tožnosti jad.

Kje je tisto srcé,
ki ljubilo me je?
kje je tisto okó,
ki je sijalo topló?
Roke blagoslovljene,
ki zibále so mene,
kje besede iskrene
zdaj so — mamke mojé?

Kje so bele goré,
ki se v jutrih blesté?
Kje domače polje,
kjer je zdravje moje?
Kje prijatelj zdaj hodi?
Jaz ga iščem povsodi!
Ah, korak moj le blodi
v mraku tuje zemljé.

M. H.

izpod sydneyjskih stolpov

Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
Fr. Ciril Božič, O. F. M.,
St. Raphael's Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)
Telefon: (02) 637 7147

Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael's Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N. S. W., 2160
Telefon: (02) 682 5478

SLOVENSKE SLUŽBE BOŽJE v Sydneyu (cerkev sv. Rafaela, Merrylands) so vsako nedeljo ob 9:30, vigilna sobotna maša, ki velja za nedeljsko, pa je ob sedmi uri zvečer. Spovedovanje je pol ure pred vsako mašo. Čas za velikonočno spoved je do nedelje Presvete Trojice, ki je letos 29. maja. Četrta cerkvena zapoved nam naroča, naj se vsaj enkrat na leto spovemo grehov in v velikonočnem času prejmemo sveto obhajilo. A dober katoličan se ne bo omejeval na ta skrajni minimum, če hoče živeti v povezavi z Bogom in se resno ogibati greha. Saj nam Jezus sam naroča: "Resnično, resnično povem vam: Ako ne boste jedli mesa Sina človekovega in pili njegove krvi, ne boste imeli življenja v sebi." (Jan 6, 53)

ZA ZAKRAMENT SPRAVE je vsekakor primerno, da je na izbiro več spovednikov. Zaradi jezika so priseljenci glede tega prikrajšani, tudi slovenski, ker ni dovolj naših duhovnikov. Zato svetujem tistim, ki so že večji angleškega jezika, da se vsaj od časa do časa poslužijo prilike za sveto spoved v znani cerkvi sv. Patrika, Grosvenor Street, Sydney, kjer je spovednik na razpolago ves dan, od sedme ure zjutraj pa do sedme ure zvečer. V tej cerkvi smo imeli Slovenci pred leti službo božjo (v kripti) in sicer na drugo in četrto nedeljo v mesecu. Največkrat je maševal pokojni pater Bernard.

TELOVO - praznik svetega Rešnjega Telesa, je letos v nedeljo 5. junija. Tokrat bo pri nas slovesna služba božja in česčenje Najsvetejšega z blagoslovom. Na raznih krajih sydneyjske nadškofije bodo ta dan procesije. Podrobnejša navodila boste našli v katoliškem tedniku "The Catholic Weekly".

MAJSKO ROMANJE k lurški Materi božji v Earlwood bo letos na binkoštno nedeljo, 22. maja. Tam bomo imeli ob treh popoldan sveto mašo in seveda

šmarnično pobožnost. V slučaju slabega vremena romanje ne bo odpadlo, le da naše bogoslužje ne bo zunaj pri votlini, ampak v tamkajšnji prostorni cerkvi. Letos bo za to priliko prepeval naš mladinski zbor.

PRAZNIK SRCA JEZUSOVEGA pride letos na petek 10. junija. Nanj se bomo pripravili s tridnevničo v sredo, četrtek in na praznik sam ob sedmih zvečer z mašo in litanijami. Vabljeni! Naj vse skupaj tukaj znova povabim na vsak prvi petek v mesecu, ko imamo ob sedmih zvečer skupaj z mašo pobožnost v čast Srcu Jezusovemu.

MAŠE ZA POKOJNE. Že kar ustaljena je lepa navada, da ob priliki smrti staršev ali kakega sorodnika v domovini v naši cerkvi naročite sveto mašo. Te maše so navadno med tednom ob večerih. Lepo pa je, če ob takih prilikah prejmete tudi sveto obhajilo in ga darujete pokojniku, za katerega se opravlja sveta maša. — Naj tu omenim še zadevo cvetja pri pogrebi. Lepo je, da se spomnite pokojnega sorodnika ali znanca s tem, da darujete cvetje na grob. Še lepše pa je, da se ga spomnite s tem, da namesto cvetja darujete za svete maše v pokoj njegove duše, ali poklonite dar za kakšne druge dobre namene v spomin pokojnika. Le prevečkrat se zgodi, da se po pogrebni maši ne opravi nobena maša več za pokoj umrle osebe. Ne pozabimo, da cvetje na grobu hitro ovane in pokojniku prav nič ne koristi, svete maše pa mu lahko izprosiijo rešitev iz vic.

WOLLONGONG ima slovensko službo božjo v nedeljo 12. junija ob petih popoldan v Villa Maria kapei. Pred mašo je prilika za spoved. Isti dan in na istem kraju (ob 3:30) bo slovenska poroka **Mirka Ritlop ml.** iz Earlwooda in **Suzane Sinko** iz Warrawonga.

CANBERRO bo obiskal slovenski duhovnik v nedeljo 19. junija. Slovenska maša bo ob 11:30, Red Hill. Pred mašo je prilika za spoved.

WAGGA-WAGGA ima slovensko službo božjo isti dan kot Canberra (19. junija) in sicer ob šestih zvečer pri sestrah na Mt. Erin, Edmondson Street. Pred mašo prilika za slovensko spoved.

BRISBANE: slovenska sveta maša bo v nedeljo 29. maja ob 11:30 v cerkvi Mater božje, vogal Peel in Merivale Sts., South Brisbane. Pred mašo spovedovanje.

NEWCASTLE je na vrsti za slovensko službo božjo v nedeljo 29. maja ob šestih zvečer. Cerkev Srca Jezusovega, Hamilton. Pred mašo spovedovanje, po maši običajna čajanka v dvorani.

WALKATHON za gradbeni sklad naše dvorane bomo imeli letos na nedeljo 7. avgusta po maši. Pot bo

ista kakor lani in prejšnja leta. Letošnji doprinos te akcije je namenjen podu dvorane, ki ga še vedno pogrešamo. Upam in želim, da bo tudi letos sodelovalo veliko mladincev in tudi odraslih. Nabiralne pole bodo kmalu na razpolago, da bo dovolj časa za nabiranje sponzorjev.

MLADINSKI KONCERT, ki ga že vrsto let prireja versko središče Melbourn med avgustovimi šolskimi počitnicami, je letos pritegnil tudi našo mladinsko pevsko skupino: udeležili se ga bodo z nastopom. Odpotovali bodo z avtobusom v petek (26. avgusta) zvečer, v soboto pa si bodo ogledali Melbourne. V nedeljo (28. avgusta) bodo na razpolago za petje pri deseti maši, popoldne pa bodo nastopili pri koncertu. V noči od nedelje na ponedeljek se bodo vračali proti Sydneyu.

PETO DOBRODELNO VEČERJO bomo imeli v soboto 23. julija v naši novi dvorani. To bo letna prireditev našega Društva sv. Ane in je tudi v bližini praznika društvene zavetnice. Več o tem bom poročal v naslednjih dveh številkah, vabim pa vse že zdaj, da si prihranijo večer za to naše srečanje.

IZLET V KATOOMBO, ki ga je versko središče priredilo 24. aprila, bo vsem udeležencem ostal v lepem spominu. Prijavilo se je mladine in starejših za skoraj dva avtobusa. Mladinski zbor je pel pri naši maši v tamkajšnji cerkvi. Geslo bogoslužja je bilo: **GOSPOD, DAJ NAM DELAVCEV V TVOJEM VINOGRADU!** Pri maši mladina ni sodelovala samo s petjem, ampak tudi z branjem beril, pri prošnjah za vse potrebe in z recitacijami. Po maši smo imeli domači piknik na travniku, nato smo šli na sprehode na razne bližnje razgledne točke. Uživali smo čudovit razgled po prostiranih dolinah in sosednjih vrhovih znamenitih Blue Mountains. Seveda ni manjkalo pesmi in dobre volje, da nam je čas na poti domov hitro minil, čeprav je bila zaradi hudega prometa vožnja zelo počasna.

STOP THE PRESS! — Tik pred zaključkom številke je prišla iz Rima za Slovence vesela vest: papež Janez Pavel II. je imenoval stolnega prošta in generalnega vikarja **DR. JOŽEFA SMEJA** za naslovnega škofa starodavnega sedeža v Čemicu (današnja Bolgarija) in pomožnega škofa v Mariboru. Novi škof je bil rojen 15. februarja 1922 v Bogojini v Prekmurju. Poročilo iz Slovenije ve povedati, da bo prejel škofovsko posvečenje na praznik Marije Matere Cerkve (binkoštni ponedeljek, 23. maja) v mariborski stolnici. — Novemu škofu in vsej mariborski škofiji tudi naše čestitke!

Misli, Maj 1983

Nekateri od nastopajočih zborov imajo za seboj lepo obdobje nastopov. Mladinski mešani zbor iz fare Mengeš na primer poje že petnajst let: okrog sto pevcev se je v njem izmenjalo v tej dobi. Po številu pa prednjačijo Cerklje — z zborom petdesetih mladih grl.

Misli, Maj 1983

Urarsko in zlatarsko podjetje:

Alexander

WATCHMAKER AND JEWELLER

31 The Centre, Seven Hills, N.S.W.

(nasproti postaje)

Telefon 622 1408

vam nudi 10% popusta pri vsakem nakupu, 20% pa na vsa popravila ur in zlatnine ter šest mesecev garancije. Engraviranje imen brezplačno.

HANDMADE JEWELLERY DESIGNED AND MADE IN OUR OWN WORKROOM.

Sydneyski rojaki, pridite in se sami prepričajte o ugodnih pogojih. — Priporočata se

Edvard in Kristina ROBNIK

P. CIRIL se pridno uči angleščine. Zdaj obiskuje intenzivni tečaj, ki bo trajal deset tednov. Pouk je od ponedeljka do petka od ene do pete ure popoldan, pa seveda tudi veliko učenja doma. Pravi, da se je že toliko naučil, "da ga ne more nihče več prodati". Da se mu ni treba vsak dan tako daleč voziti, stanuje med tednom pri avstralskih frančiškanih na fari sv. Jožefa v Edgecliffu, ki se tudi trudijo, da bo jezik čim preje obvladal. Vsaki petek pa pride seveda med nas k Sv. Rafaelu, da opravlja dušnopastirsko delo, ki ga je največ za konec tedna. P. Ciril vodi tudi našo Slomškovo šolo. Zdaj pripravlja učence za igrice, s katero bodo nastopili na proslavi materinskega dne.

MED POKOJNIMI je ta mesec rojak **IZIDOR CER-GOL**, ki je umrl dne 11. aprila 1983 v Wentworth Falls, N. S. W., v starosti 68 let. Rojen je bil v vasi Beke pri Trstu. Pogrebne molitve so bile opravljene 14. aprila v Pingrove krematoriju, Easter Creek, nato je sledila upepelitev. Pokojnik zapušča hčerko Sonjo, ki je poročena in živi v Melbournu. Priporočam ga v molitev. R. I. P.

P. VALERIJAN

109

podjetje Centroslavija iz Vojvodine in stari dijaški dom preuredilo v hotel odprtega tipa z dvesto ležišči. Na kupce oziroma najemnike pa še vedno čakajo bivše gostilne Pretnar in Razor ter več gostiln v Trenti.

111

Naš zgled

RADIO VATIKAN je maja 1979 posnel krajši "intervju" – pogovor z Jezusom. Govorili so o trenutnih žgočih vprašanjih, ki pretresajo svet. Vsi odgovori so bili vzeti iz Jezusovih evangeljskih besed. Tekst je za radio pripravil Paolo Scappucci. Prejel je številna priznanja, celo od urednikov svetovnih revij.

Ob vsem tem je Scappucci dobil idejo tudi za "intervju" z Devico Marijo in ga je izredno dobro izpeljal – kljub temu, da je bilo to delo mnogo težje od prvega. Saj govori Marija iz svetega pisma bolj z zgledom kot pa z besedami. V razgovoru z Jezusom so razpravljali o splavu in o mamilih, o terorizmu, o demokraciji in še o marsičem. V pogovoru z Marijo pa so vzeli na piko žensko enakopravnost in osamostojitev, kratenje človekovih pravic in begunce, ki umirajo od naporov in lakote v visokih tisočih.

Marija modernega človeka tolaži. Razloži mu brezmejno božje usmiljenje. Izpove, da Bog ponižuje ošabne in dviga ponižne. Ne takrat morda, kadar mi tako hočemo, ampak takrat, ko je njemu mera polna in ko ve, da tudi s tem doseže svoje namene.

Žalostno smrt igralka Jeane Seberg je pisec "intervjujevega" teksta povezal s tragiko Marilyn Monroe. Božja Mati sočutno vprašuje: "Otrok, zakaj si nama to storil? Tvoj Oče in jaz sva te žalostna iskala."

Ženskam feministkam, ki se borijo za ženske pravice, oziroma predpravice, in so pri tem – kakor se zdi – izgubile pojem ženskosti, pravi, da "nimajo več vi-

Marija pa je tiste dni vstala in hitro šla v gore, v mo pozdravila Elizabeto. Ko je Elizabeta slišala Marijin Elizabeta je bila napolnjena s Svetim Duhom in je vzklikala: "Benedictus in blagoslovljen sad tvojega telesa! In odkod nisi ti? Zakaj glej, ko je prišel glas tvojega pozdrava do moje telesa. Blagor ji, ki je verovala, zakaj spolnilo se bo, kaj ti bo?"

Marija je rekla: "Moja duša povelečuje Gospoda in moji sinovi. Zakaj ozrl se je na nizkost svoje dekle. Glej, blagor vam, ki ste se spomnili. Zakaj velike reči mi je storil On, ki je mogočen, in je od rodu do rodu traja njegovo usmiljenje njim, ki so napolnjeni. Moč je skazal s svojo roko, razkropil je nje, ki so napolnjeni. Mogočne je vrgel s prestola in povišal je nizke.

Lačne je napolnil z dobrotami in bogate je odpustil. Sprejel je, kakor je govoril našim očetom, svojega slugo in se spomnil usmiljenja do Abrahama in njegovega rodu. Marija je ostala pri njej nekako tri mesece, potem se je vrnila v domovino.

na", ker jim manjka notranja vsebina, vzor in poslanstvo. Tistim, ki se čutijo brez življenjskih vrednot in cilja, ker so izgubili pravo smer, božja Mati, ki je naš vzor, jasno pove: "Karkoli vam Kristus poreče, storite!"

Velika norveška pisateljica Sigrid Undset trdi, da v naši družbi žena ne more doseči kaj boljšega, kakor da postane v z o r n a mati.

Marija uči in oznanja predvsem z zgledom. Je naš vzor in podoba Cerkve. Temu primerna mora biti tudi naša pobožnost do Marije.

Koncilski očetje, to je škofje z vsega sveta, nas takole spodbujajo v dogmatični konstituciji o Cerkvi: "Verniki naj pomnijo, da prava pobožnost do Marije ne obstaja v neplodnem in kratkotrajnem čustvu, temveč izvira iz prave vere in nas spodbuja k posnemanju Marijinih kreposti" (C 67).

Dne 1. oktobra 1979 je sveti oče Janez Pavel II. govoril v irskem Marijinem svetišču v Knocku, kjer so obhajali stoletnico. Tole je dejal med drugim:

"V zaupanju v Marijo sprejemate Kristusa. V Mariji je Beseda postala človek, da moremo spoznati svoje človeško dostojanstvo ..."

"Nebeška vzornica naj mlade uči razlikovati med dobrim in zlom. Danes prenekateri zavajajo s prave poti. Pravijo, da resnica ni tako pomembna kakor pa osebna korist. Da je uživanje cilj življenja. Da je nasi-

lje sredstvo za dosego cilja.

Nebeška Vzornica naj mladim prepričljivo pokaže, da takšna sredstva ne vodijo k dobrim ciljem, ker je človeško življenje sveto."

Pokojni papež Pavel VI. se je v svojih govorih pogosto vračal k priljubljenemu predmetu, da je Marija naš vzor, zgled in podoba Cerkve:

"Življenjska modrost pravi, da zgled vleče. Na ljudi ima poseben vpliv Marijin privlačni vzor, ki deluje kakor magnet. Nauk staršev postane učinkovit le tedaj, če ga potrdijo z zgledom. Podobno tudi Marijine kreposti spodbujajo k posnemanju Jezusa Kristusa, čigar zvesta podoba in Mati je."

"Treba je vedeti, da Marijina svetost ni samo poseben božji dar, temveč je tudi sad njenega stalnega sodelovanja z božjo voljo in odprtosti notranjim nagibom Svetega Duha. Po popolni uskladitvi med božjo milostjo in dejavnostjo človeške narave je Devica Marija dosegla najvišje počestčenje presvete Trojice. Postala je vzor Cerkve. Bogoslužje jo na praznik brezmadežnega Spočetja pozdravlja: Ti 'si slava Jeruzalema, ti veselje Izraela, ti čast si našega ljudstva!'"

Evangelij potrjuje to vzvišeno skladnost. Brž ko je Marija po angelu spoznala, da jo je Bog izbral za deviško Mater svojemu edinorojenemu Sinu, je svobodno privolila. V odrešenjsko delo je vložila vse svoje življenjske moči.

"Glej, dekla sem Gospoda, zgodi se mi po tvoji besedi" (Lk 1, 38).

Ta hip se je popolnoma posvetila služenju ne le nebeškemu Očetu in učlovečenji Besedi, ki je postala njen Sin, temveč tudi vsemu človeštvu. Spoznala je, da bo Jezus rešil svoje ljudstvo sužnosti greha in postal vladar večnega mesijanskega kraljestva.

Njeno življenje je bilo tako popolno zedinjeno s Sinovim, da je z njim delila radosti, zmage in žalosti. Tudi po Jezusovem vnebohodu je ostala z njim združena v ljubezni. Vse življenje ponižne Gospodove služabnice je bilo v službi ljubezni, od angelovega označila do vnebovzetja.

Občudujemo in posnemajmo Marijo, ki je bila trdna v veri, pripravljena v pokorščini, majhna v ponižnosti, vesela v povečevanju Gospoda, goreča v ljubezni, krepka in stanovitna v izvrševanju svojega poslanstva do žrtvovanja same sebe v zedinjenju s Sinom, ko se je na križu daroval in dal ljudem novo življenje. Vsi verniki dolgujemo zvesti Gospodovi dekli hvaležno spoštovanje in ljubezen, saj je s svobodno privolitvijo in velikodušnim sodelovanjem toliko prispevala in še sodeluje pri odrešilni Kristusovi dejavnosti. In sleherni kristjan naj bi ponavljal s svetim Anzelmom: "Velika naša vzornica, daj, da bomo po tebi zaslužili priti k Jezusu, tvojemu Sinu, ki je po tvojem posredovanju hotel priti med nas!"

Po Dr. J. Jenku

Božja beseda

na Judovem. Stopila je v Zaharijevo hišo in drav, je poskočilo dete v njenem telesu; in la z močnim glasom: "Blagoslovljena ti med to, da pride k meni mati mojega Gospoda? šes, je od veselja poskočilo dete v mojem e povedal Gospod!"

ih se raduje v Bogu, mojem Zveličarju.

e bodo odslej vsi rodovi.

govno ime sveto.

trahu služijo.

jenih misli.

ne.

nika Izraela,

na veke."

nila na svoj dom.

(Iz evangelija svetega Luka 1, 39 — 56)

adelaidski odmevi

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
44 Young Ave., W. Hindmarsh, S.A., 5007
(P. O. Box 159, Hindmarsh, S.A., 5007)
Telefon: (08) 46 9674

Opomba urednika MISLI:

Adelaida se tokrat žal ni oglasila s svojimi "odmevi". Upam in pričakujem, da bo zato v prihodnji številki močnejše zadonela.

Zadnjikrat je p. Janez seznanil bralce o nenadni smrti adelaidskega pomožnega škofa in našega velikega prijatelja **Philipa Kenedyja**. Po blagoslovitvi naše adelaidske cerkve med nami je prvokrat začutil svojo bolezen in na slovesnosti zbranim Slovencem je še poslednjikrat spregovoril. To je bil njegov poslednji javni govor in njegove tople besede nam naj ostanejo v spomin nanj. Na srečo jih je g. Božo Lončar iz Melbourn ujel na trak. Takole se glasijo v slovenskem prevodu:

DRAGI PRIJATELJI, rad bi tudi jaz povedal nekaj besed. Najprej vsem gostom v imenu našega nadškofa Gleesona: dobrodošli v Adelaidi, med prijatelji, med brati in sestrami, ki so Vaši gostitelji ob tej slovesnosti! Moje iskrene čestitke slovenski skupnosti! Dobro se še spominjam tistega mrzlega dne, ko smo obhajali slovesnost blagoslovitve vogelnega kamna. (Nedelja

25. julija 1982. — Op. ur.) Naravnost čudež se mi zdi, da ste svojo lepo cerkev tako hitro zgradili.

Vprašal sem p. Kristofa, da me spremlja do mikrofona. (Sklepamo lahko, da zaradi omotice bolni škof sebi ni več zaupal. — Op. ur.) Je frančiškanski predstojnik tukaj v Adelaidi. Priseljenci iz Slovenije, kakor tudi drugi adelaidski verniki, veliko dolgujejo darežljivosti sinov svetega Frančiška. Vsi Vaši dušni pastirji so bili frančiškani in — naj dodam — vselej dobrodošli med nami.

Povedati moram, da je bilo danes petje zares odlično. Iskrena zahvala! Zame je bilo zlasti pravo doživetje poslušati mladino, ki nam je pela še pred nekaj trenutki. Tu pred nami so ti dečki in deklice, ki naj ohranijo starodavno tradicijo in kulturo, podedovano od mater in očetov, od babic in dedov — to kulturo, ki je doživljala tudi preganjanja in je trpela skozi stoletja. Tudi slovenski narod je bil spet in spet preizkušán v zvestobi do vere. Vsi mi — tudi sebe prištevam zraven — vemo, kaj govorimo, ko omenjamo trpljenje staršev in starih staršev po Evropi in zdaj zlasti po Aziji.

Naj poudarim, da je znak univerzalnosti Cerkve ta pestrost ljudi različnih ozadij, ki danes predstavljajo Avstralijo. To je nekaj, česar naj bi se vsi samo veselili. Spominjam se italijanskega duhovnika, ki je deloval na eni naših župnij. Iz dneva v dan je srečaval ljudi, ki so prišli od vsepovsod: iz Poljske, Slovenije, Madžarske, Českoslovaške, ali od koder koli . . . Povedal nam je svoj zaključek: da je v Avstraliji res malo Avstralcev . . .

In res je tako. Ta naša adelaidska škofija je tudi Va-

Pokojni škof Kennedy poslednjikrat med nami — ob novi adelaidski cerkvi pred blagoslovom. Poleg njega je nadškof A. Šuštar, pred njima p. Bazilij, p. Valerijan, p. Janez, p. Ciril in avstralski p. Kristof.

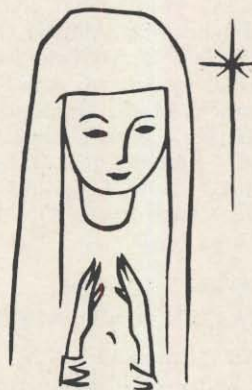
ša škofija. Veseli nas —in to govorim tudi v imenu nadškofa, ne le v svojem —, da so novi priseljenci med nas prinesli poleg draguljev različnih kultur tudi dragulje Kristusove — posredovali so novo življenje in novo rojstvo Kristusovemu mističnemu telesu tukaj v Južni Avstraliji. V tem prav nič ne pretiravam — še in še bi lahko o tem govoril. In tile fantiči ter deklice se najbrž boje, da bom res še dolgo nadaljeval z govorjenjem. Res nimam namena. Vse pa, kar sem rekel, je prišlo iz srca.

Zato naj še poudarim: vesel sem, da hočete ohraniti svojo vero in kulturo ter svojo tradicijo — ne le sebi

v dobro, tudi ne le katoličanom, ampak vsej južnoavstralski skupnosti. Moje iskrene čestitke k Vašim lepim uspehom in moja zahvala zlasti vsem slovenskim duhovnikom, ki so tu med Vami delovali in smo jih vsi imeli radi. Veliko dolgujemo frančiškanskim patrom, ki so se žrtvovali za delo med slovenskimi priseljenci in so postali del našega življenja. Sem slišal, da še niste pozabili odhoda p. Filipa. A tako je življenje: izgubi njega je sledilo vstajenje — med Vas je prišel p. Janez.

Za konec še enkrat — moje čestitke! Zares sem vesel, da sem preživel to popoldne med Vami.

Poldne zvoni

Poldne zvoni.

Cerkev odprta je.

Vstopil bom.

*Iskreno Ti, Marija, povem,
da zdaj molil ne bom.*

Ne nosim daril

— oprosti besedam —

prišel le zato sem, da v Te se zagledam:

da gledam Te, gledam ves srečen,

ker tukaj si Ti,

ker jaz sem Tvoj sin

in blizu sva si.

Pred cerkvijo pustil sem svoje skrbi,

da sam bom s Teboj — za trenutek —

pod soncem Tvojih oči.

Naj brez besedi

do Tvojih oči

pogled moj se vije,

ko puščam,

da svoje zapoje srce melodije.

Ker Ti si edina Najlepša,

Ti Nedotaknjena,

milosti polna,

od greha neskončno odmaknjena;

ker — iskreno povem —

ker vekomaj tukaj si,

ker Marija si, sploh —

ker si, ker si! . . .

O Mati Marija

— tisočkrat hvala Ti, hvala Ti!

Poldne zvoni . . .

PAUL CLAUDEL

NAŠE NABIRKE

BERNARDOVEMU
TISKOVNEMU SKLADU
ZA NAŠE "MISLI":

\$24.— Franc Purgar, Stane Plaznik;
\$20.— Jože Lapuh z družino (v spomin
na pokojnega strica Antona Vouka);
\$19.— Zlata Arhar; \$14.— Bojan Du-
brovič, Martin Berkopec, Eligij Šerek,
Marija Železnik; \$10.— Toni Zrimšek,
Helena Mohorko; \$7.— Marija Nekrep;
\$6.— Milena Baetz; \$5.— Anton Iskra;
\$4.— Rudi Jaksetič, Angela Križman,
Ivanka Kuzmanovič, Regina Repolusk,
Franc Žužek, Anton Štukely, Roman
Divjak, Helena Breg, Alojzija Cvetko,
Rudolf Plavčak, Drago Grlj, Leopold
Dejak, Mirko Cuderman, Ana Kustec,
Jože Zupančič, Marija Dobrigna, Hin-
ko Hafner; \$3.— Boris Urbančič, Ivan
Lapuh; \$2.— Štefan Kovač, Janez Žni-
daršič, Vinko Lavrič, Leopold Matelič,
Dinko Zec, Viljem Bauer; \$1.— Ivanka
Penca, Stanka Persič.

NAŠIM POSINOVLJENIM
MISIJONARJEM, TOGO, AFRIKA:

\$100.— N.E., C.S.; \$50.— N.N., Dr. Ta-
nja Bohl; \$30.— N.N.; \$10.— Antonija
Šabec, Mirko Cuderman; \$5.— Rozalija
Veenstra; \$1.— N.N.

MATERI TEREZIJI V INDIJO:

\$50.— Janez Šarkan (za lačne otroke);
\$20.— Jože Krušec z družino (namesto
venca na grob Antona Vouka), Valerija
Pančur; \$15.— J. & D. Petrič (namesto
cvetja na prerani grob Albine Kern);
\$10.— L. & B. Brodnik (za lačne), dru-
žina Bajt (za lačne), N.N.

BOG POVRNI DOBROTNIKOM!

"SLOVENSKE MAJICE" z gornjim
napisom so spet na razpolago. Vseh ve-
likosti. Cena do vključno številke 14 je
4.50 dol., večje pa so po 5 dolarjev.
Če naročate po pošti — poštnina v
ceni ni vključena.

Florence L. Barclay:

Pesem dveh src

roman

Prevedel Silvester Čuk
Ilustriral Lojze Perko

(DESETO POGlavJE: IZPOVED)

»Garth,« je zašepetala, »razumem, ubogi fant, težko
vam je bilo, ker sem vas odbila, toda v tistih nekaj tre-
nutkih na terasi ste od mene dobili vse... Noben obraz
se ne bo več naslonil tja, kamor se je vaš. Vaša sem nocoj
in za večno...«

Glavo je naslonila na roko. Po njenih gostih, temnih
laseh je bila razlita mesečina. V bližnjem gozdičku se je
začel oglašati slavček... Žalostna leta osamljenosti, se-
danje skrbi, negotova prihodnost, vse se je razblinilo v
nič. V domišljiji je bila skupaj z Garthom in skupaj sta
z razpetimi jadri plula po nekem čarobnem oceanu, daleč
od obale časa, po oceanu večne ljubezni...

Nekje v daljavi je ura odbila polnoč.

Začel se je nov dan. Dan, ko bo morala dati Garthu
obljubljeni odgovor. Ko bo ura spet udarila dvanajstkrat,
bosta doli v cerkvi in do takrat mora pripraviti odgovor.

Šla je od okna, spustila zavese, prižgala luč in sedla
za pisalno mizo. Iz predala je vzela zaklenjeno knjigo,
kateri je zaupala vse, in začela počasi listati po njej.
Obračala je list za listom, dokler se ni ustavila na strani,
ki jo je iskala. Dolgo je strmela vanjo. Tam je bil zapisan
razgovor med njo in Garthom tistega dne, ko je bil kon-
cert v Overdenu.

Ponovno je prebrala, kaj je povedal Garth o nelepem
obrazu tistega starega pridigarja, ki ga je bil poslušal kot
otrok skupaj s svojo mamo. »Njegov obraz se je čisto
spremenil... Na njem sta se odražala dobrota in neko
navdahnjenje, njegov obraz je bil podoben obličju ange-
la... Razume se, da takega obraza niti najmanj ne bi
želel imeti vsak dan pred seboj pri mizi... Priznam, da
bi bilo to zame pravo mučenje...«

Brala je še dalje, toda prav te besede so se ji naj-
globlje zapisale v dušo. Potem je vstala, prižgala svečo na
obeh straneh toaletne mizice, sedla ter se zagledala v sliko,
ki ji jo je vračalo zrcalo.

+ + +

Ko je vaška ura odbila polnoč, ko je odbila eno, je

še vedno stal ob oknu in še zadnjikrat pogledal v
Ta noč je bila zanj tako pomembna. Smeje se je
nil, kako je moral misliti na svoje rdeče nogavice,
je moral šteti okna med svojo in Janino sobo, da
ranil mirno kri. Janino okno je bilo še razsvetljeno.
ko je gledal vanj, je luč za zaveso ugasnila.

redil je nekaj korakov po terasi in obstal tam, kjer
nekaj ur prej pogovarjala. Tu je pokleknil in dvignil
pogled proti nebu.

egova mati je živela še toliko časa ob njem, da ga je
naučila skrivnosti, ki jo je naredila tako potrpež-
in vdano. Ob težkih trenutkih so se v njegovi duši
ame od sebe oglasile besede evangelija. Tudi zdaj
bdal proti nebu in šepetaje ponavljal: »Vsak dober
rihaja od zgoraj ... Dobri Oče, obvaruj v svoji svet-
njo in mene!«

olil je še, da bi njegovo srce ostalo zvesto in verno ...
tem je vstal ter z očmi še enkrat poiskal kamnitega
na terasi. Srce mu je pelo. Pritisnil si je obe roki na
»Moja žena! O, moja žena!«

+ + +

ška ura je odbila eno po polnoči, ko se je Jane
ila ...

stala je ter ugasnila luč. Nato je tipaje poiskala po-
se vrgla na kolena, glavo zakopala v odejo in v
i zajokala ...

ENAJSTO POGLAVJE

GARTH NAJDE KRIŽ

ne je prišla iz senčnega parka.

ška cerkvica je bila vsa obsijana s soncem. Ura
arila pol dvanajstih.

i se ji mudilo, saj je vedela, da jo čaka šele za dva-
o.

erkvena vrata so bila samo priprta. Jane se je ustavila
napuščem, ki je bil obrasel z bršljanom. Zdelo se ji
a zvoki orgel prihajajo nekje od daleč. Imela je
tek, da orgle dihaajo, njihov dih pa se prelija v glasbo.
drinila je vrata in vstopila. Takoj se je mir cerkve
tudi v njeno dušo. Občutek navzočnosti nekih ne-
h resničnosti, ki ga imamo velikokrat, ko vstopimo
azno cerkev, je pomiril vihar v njeni notranjosti. Za
j trenutkov je kar pozabila, zakaj je pravzaprav pri-
nem. Sklonila je glavo in se v molitvi združila z
vi, ki so pred njo stali v tej cerkvi.

arth je igral himno »*Pridi, sveti Duh*«. Ko je Jane
stopala proti koru za oltarjem, je pel drugo kitico.
ov zvočni bariton je odmeval daleč in razločno je
a vsako besedo, čeprav je pel tiho. Takoj nato je
al na vse registre. V globini svojega srca je Jane

*Jaz pa grem na zeleno trav'co
trgat rož'ce za mojo mam'co,
trgat rož'ce za mojo mam'co
— same bele marjetice ...*

**VSEM NAŠIM MAMICAM PO
ŠIRNI AVSTRALIJI NAŠE ČE-
STITKE IN ŠOPEK LJUBEZNI
ZA NJIHOV DAN!**

**VSEM NAŠIM POKOJNIM
MAMICAM PA NAŠE MOLITVE
IN ŽELJE, NAJ SE PRI BOGU
ODPOČIJEJO PO DELOVNEM
DNEVU ŽIVLJENJA.**

NEKAJ ZA KOZMETIKO

KAJ pomeni beseda "kozmetika", je nam vsem znano. To je nega naše zunanjosti, nega telesne lepote. Pravijo, da se po tej lastnosti človek razlikuje od živali. Ne poznamo živali, ki bi se lepoticile. Ako smo kdaj poskusili zavezati mucki ali psičku lep trak okrog vratu, živalica nad tem ni bila prav nič navdušena. Na vso moč se je trudila, grizla in praskala, da bi se rešila lepoticnega obeska. Majhno dekletce pa bomo nadvse razveselili ravno s pisanim trakom, bodisi v laseh ali pripetim na obleko.

Največ navdušenja in skrbi za kozmetiko vidimo pri doraščajočih, skoraj enako pri odraslih in celo postarani smo še radi lepi. Kdor pozna vse kreme in mazila, ki jih ljudje uporabljajo za nego kože, za lase, za nohte in celo za oči. Vemo tudi, da lepoticna sredstva niso poceni — lep denar je treba odšteti zanje, saj so pa tudi pošteno obdavčena. Za lepoto je pač treba nekaj žrtvovati in kdo si ne želi biti lep?

Pred kratkim pa sem našla v znanem mesečniku nasvet za najboljše in najučinkovitejše lepoticno sredstvo, ki prekosi menda vsa druga sredstva. Pisalo je: "Najučinkovitejše kozmetično sredstvo je prijazen smehljaj!" Globoka resnica se skriva v tem nasvetu. Lahko se lepoticimo in uporabljamo vsa priznana mila in mazila — ako iz obraza odseva nevolja, neprijaznost, morda celo jeza, je vse zaman. Kadar iz obraza bliskajo strele jeze in sovraštva, izgubijo vsi še tako dragi pripomočki lepote svojo učinkovitost. Obraz, ki ga je narava obdarila z lepoto, postane ob tem mračen, zagrenjen . . . Takim obrazom se radi izognemo. "Ne morem se vedno smehljati, življenje je tako trdo, živeti moram med ljudmi, ki so mi sovražni . . ." se bo marsikdo opravičeval. Res, težko je tako življenje in veliko stane, da ostaneš miren, ohraniš svojo pokončnost. Pomislimo pa, da v življenju srečujemo tudi veliko ljudi, ki so dobri, vsižji prijatelji; ljubijo nas, ker smo vsi otroci nebeškega Očeta. Vsi živimo v Bogu,

ponovila posvečene besede: »Pridi, oče revežem, ki darove vsem; prid, srcem svetla luč!«

Mar' ne moli za razsvetljenje? Vse se bo torej izteklo!

Sedla je v eno starinskih klopi v koru in ogledala okoli sebe. Opoldansko sonce je navpično prodiralo barvna okna in se igralo z barvami po tlaku. Na zgoraj je Garth pel: »Pridi, srcem svetla luč!« E je izgovarjal tako, da se je zdelo, da kar prebija kot sončni žarki.

Opazovala je njegove kostanjeve lase, ki jih je videti iznad ograje. Bala se je trenutka, ko se bo obrnil in se bo njegov pogled ustavil na njej.

Kako bo sprejel njeno odločitev?

Ali bo imela dovolj moči, da prenese in zavrne njegove ugovore? Ali bo žalosten in obupan? Ali skušal razlagati, jo bo silil, jo skušal prepričati? Ali izšla iz te borbe brez smrtnih ran? Oh, kaj bi bilo na reči? Kako naj mu razloži, kaj jo je privedlo do te čitve, da jo bo Garth sprejel brez ugovora?

Gori na koru je Garth še nekaj časa improviziral pa zaigral novo pesem. Jane je zastal dih — igral je »venec!«

Ni pel, toda nežni glas orgel je pel še bolje kot bi mogel peti najboljši pevec. Dragoceni biseri spominov so se eden za drugim nizali v prelep rožni venec. Potem je melodija postala otožnejša in razodevala je, da je prišla do križa. Za Jane je zdaj imelo vse čisto nov pomen.

Nenadoma so orgle utihnile.

Garth je vstal, se obrnil in zagledal Jane. Obraz mu je obsijala silna radost.

»Hvala, Jimmy,« je rekel dečku, ki mu je gonil meh. »Dovolj je za danes. Tu imaš za tvoj trud kar cel šiling, ker je danes tako čudovit dan. Tako lepega dneva še ni bilo; hočem, da bi bil danes srečen tudi ti. Zdaj pa le pojdi in zapri cerkvena vrata za seboj, dragec!«

Oh, kako je ta glas, v katerem je zvenela taka radost, pretresel Janino dušo!

Rdečelasi deček je žareč od veselja stekel s kora. Mudilo se mu je tako, da mu je šiling padel na tla. Brž ga je pobral in stekel skozi vrata. Težka vrata so za njim glasno zaloputnila.

(Prihodnjič nadaljevanje)

On pa biva v slehernem od nas. V duši, ki je polna Boga, so nebesa. Ta notranja sreča duše odseva tudi na obrazu. Ob nedeljskih jutrih, ko se srečujemo pri cerkvi, nas smehljaje pozdravljajo prijazni obrazi — lahko bi rekli: "nedeljski obrazi". Srečali so se z Bogom in v globini duše ga nosijo na svoje domove — kako bi od zadovoljstva ne žaleli tudi njihovi obrazi? Kar priznajmo, da taki obrazi prekosijo vse lepotične "dive" sveta.

Ne pozabimo torej: Kozmetika duše in srca je za vsakega izmed nas prav tako potrebna kot nega obraza. Prava lepota izvira iz urejene notranjosti, je sad iskrenih, čistih in svetlih misli.

P. P.

*"Mamica
je kakor
sonce..."*

NEKAJ SLOMŠKOVIH PREGOVOROV

Ni srečen, kdor veliko ima, ampak srečen je, kdor malo potrebuje.

Potrpežljivost rožice sadi, jeza pa tmje.

Naj bo hiša še tako srečna — vedno ji sonce ne sije.

Svet se po samih šolah ne poboljša, ako starši doma pravega dna ne položijo.

Imeniten stan pa visoka čast je ledena laz, po kateri človeku rado izpodleti.

*Fr. Basil A. Valentine, O. F. M.,
SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 8118 in (03) 861 7787*

*Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
Slomšek House, 4 Cameron Ct., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 9874*

+ **MATERINSKO PROSLAVO** imamo pri nas že vsa leta na prvo majsko nedeljo namesto na drugo. Predno smo prišli do lastne cerkve, na drugo nedeljo sploh nismo imeli maše. Pa tudi zdaj je druga nedelja v mesecu določena za Geelong in St. Albans, kar vzame ta dan našemu središču v Kew duhovnika ter sestro organistinjo. Ni mogoče biti na dveh mestih naenkrat.

Tudi letošnja proslava je bila prijetno domača, v veselje mamicam kot ostalim navzočim. Spored na odru je kot običajno pripravila naša Slomškova šola, tokrat ob sodelovanju skupine harmonikarjev za začetek ter mladinskega ansambla nam že poznanih obrazov za veseli zaključek sporeda. Vsem iskrena hvala!

Posebej bi rad omenil skupino osmih harmonikarjev, ki jih za vseavstralski tekmovalni nastop v Adelaidi pripravlja njih učitelj g. Heinz Debernig iz Ringwooda. Med muzikanti so kar trije Slovenci: že drugo leto avstralski prvak Branko Tomažič-Srnc, Lidija Lah in pa Peter Pirnat. Pri nas je bil krstni javni nastop skupine in priznati moramo, da je Heinz zares odličen učitelj. Za slehernega ljubitelja glasbe je bilo to igranje osmih harmonik nekaj posebnega. Tako učitelju kot muzikantom želimo zmago na tekmovanju, pa tudi v bodoče obilo lepih uspehov. In če želijo še kdaj med nas — iz srca dobrodošli!

Prostovoljni prispevki pri vходу v dvorano (169.— dolarjev) so šli tokrat v sklad Slomškove šole. Bog po-

vrni darovalcem! Dražbo dobre torte je vodil sam njen umetnik g. Ivan Mejač (četudi amater, so njegove torte res odlične!). Dobil jo je Lubi Pirnat z dodatkom velike ogrske salame (zahvala g. Hojniku!) in steklenice dobrega vina. Skladu za bodoči Dom počitka je prinesla vsoto 110.— dolarjev. Zahvala g. Mejaču!

Iskrena zahvala seveda tudi članicam Društva svete Eme, ki so nam postregle; in seveda gospodinjam, ki so prinesle dobrot, da je bilo za vse vsega dovolj.

+ Na Materinski proslavi smo prodali tudi preostale srečke za ročno delo g. Elke Pirnat: planinski okras. Doprinos je namenila za Sklad bodočega Doma počitka. Pri žrebanju se je sreča nasmehnila belemu listku A 20. Na njem je bilo napisano: Gospa Kotnik. — Čestitke torej, gospa Francka: okras je Vaš!

+ Od štirih porok zadnjega meseca je bila ena naša (res zanimivo, kako je naša cerkvena tudi drugim narodnostim všeč — ena porok je bila celo kitajska!): **Magda Tomšič** iz East Doncastra, rojena v Melbourneu in krščena v Clifton Hillu, je poročila ženina avstralskega rodu z imenom: **John Brandon Wight**. — Naše čestitke!

+ Krsta pa sta bila slovenska tokrat dva: Dne 23. aprila so prinesli h krstu novega člana družine Vinka Erjavca in Marion Theresa r. Donovan, East Kew. Njegovo ime je **John Michael**. — Na dan 1. maja pa je bil pri nas krščen **Christian Joseph Leslie**. Boris Vidmajer in Ivanka r. Habjanič, Yarraville, sta srečna očka in mamica. — Obema družinama iskrene čestitke!

+ Slomškova šola že dolgo ni imela izleta, zato je bilo sklenjeno, da izrabimo zanj **peto majsko nedeljo (29. maja)**. Upam, da bo dovolj prijav. Z avtobusom bi si ogledali Mt. Macedon in okolico, ki jo je uničil letos gozdni požar, nato pa bi imeli domači piknik pri takoimenovani "Hanging Rock". Poleg Slomškove šole s starši so vabljeni tudi cerkveni pevci in pa ministranti. Pa tudi drugi — če bo še kaj prostora v avtobusu.

Letos ima Slomškova šola samo 19 učencev. S sodelovanjem staršev bi to število zlahka dvignili.

Cvetje vseh vrst in za vse prilike
nudi melbournskim Slovincem

ANN-GWENN BOUTIQUE FLORIST

186 Moreland Road, Brunswick, Vic.

Tel.: 386 5496 — Po urah: 470 4046
in 470 4095

Vprašaj za ime: GIOVANNA VERGA

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Verga Bros. Pty. Ltd.

9 TRAVALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.

Telefon: 359 5509,

doma: 470 4046 in 470 4095.

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.

Garancija za vsako delo!

+ Šmarnično pobožnost združujemo kot običajno z vsemi nedeljskimi mašami meseca maja, za večere v tednu pa jih objavljamo sproti ob nedeljah. Žal pa naj se potožim, da smo melbournski Slovenci pretrgali s tradicijo slovenskih šmarnic, ki so bile doma tako nekaj prisrčnega in udeležbe ni manjkalo. Razumem težavo razdalj, pa tudi utrujenost od dnevnega dela, še celo skušnjavo televizijskih večernih sporedov . . . pa vendar. Marsikdo vsaj iz bližine bi se nam lahko pridružil, da bi nas bilo več ob Marijinem oltarju. Marija je dobra, ko kaj potrebujemo – pa očitno nam zdaj ničesar ne manjka . . .

+ Večerno mašo z zaključkom šmarnic bomo imeli na zadnji dan maja (torek 21. maja), večerno mašo s pobožnostjo v čast Srcu Jezusovemu pa na prvi petek v juniju (3. junija). Vabljeni!

+ Na prvo junijsko nedeljo je Telovo. Zberite se v lepem številu k deseti maši, ki jo bomo združili s procesijo Rešnjega Telesa okrog cerkve in blagoslovom na vrhu stopnišča pred glavnim vhodom. Starši naj bi pripravili otroke, zlasti lanske prvoobhajanke in letošnje birmanke v belih oblekah, da bodo trosili cvetje pred Najsvetejšim. Košarice s cvetjem bodo pripravile naše sestre. – Vsaj nekaj skromnega spomina na procesije, ki smo jih bili vajeni svoje čase doma. Udeleži se je ti in tvoja družina!

+ Dne 17. aprila je v Sunshine Community Hospitalu zaključil svoje zemsko življenje ANTON VOUK. Leta 1981 v novembru je izgubil ženo Marijo r. Lapuh, s katero sta šla skozi življenje od poročnega dne leta 1939 v Vidmu ob Savi. Pokojni Anton je bil rojen 10. januarja 1907 v vasi Blanca pri Vidmu. Kmalu po poroki je Voukove vojna pregnala s takrat komaj rojeno Greti v Šlezijo, kasneje v Avstriji sta bili rojeni še Jožica in Marjana. Po končani vojni pa se družina ni vrnila domov, od koder so prihajala kaj slaba poročila o delu komunističnega režima. Na ladji "Goya" so leta 1950 iz Bremena zapluli proti Avstraliji in se nastanili v Morwellu in Viktoriji, kasneje pa si kupili lastni domek v bližnjem Traralgonu. Pokojni Anton je bil tisti, ki me je ob prihodu v Melbourne prišel obiskat v Kew z željo, naj obiščem gippslandske Slovence. Povabilu sem se rade volje odzval, z njim obiskal rojake Morwella in okolice ter začel tudi redne slovenske maše zanje.

Pokojni Anton je bil nekaj tednov pred smrtjo, po operaciji žolčnih kamnov, en teden pri nas v Baragovem domu. A želel si je domov, kjer pa si kar ni mogel več odpomoči – izkazalo se je, da niso bili le kamni... Ponovno je moral v bolnišnico in nazaj v Melbourne, kjer se je s svetimi zakramenti lepo pripravil na smrt in jo vdano pričakal. Hčerke so ustregle njegovi želji,

da bo pokopan pri pokojni ženi Mariji. Pogrebno mašo smo imeli v sredo 20. aprila v Morwellu ob številni udeležbi tamkajšnjih rojakov, nato smo zemske ostanke položili v ženin grob pokopališča Yallourn.

Iskreno sožalje vsem trem hčerkam z njih družinami, enako obema družinama Lapuh v Morwellu ter ostalim sorodnikom. Pokojniku pa iskrena zahvala, saj sem kmalu po smrti dobil sporočilo, da je v testamentu poklonil dar 800 dolarjev našemu verskemu središču (predpostavljam, da za bodoči Dom počitka) za deset svetih maš za pokoj njegove duše. R. I. P.

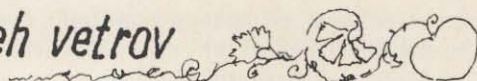
+ Ko sem se vrnil s pogreba iz Morwella, pa me je že čakalo sporočilo, da je v Werribee 19. aprila umrl ANTON BAVDEK. V nedeljo je bil z ženo Marijo še pri nas v Kew pri sveti maši in obhajilu (zaradi daljave sta prišla le od časa do časa, rada pa ste se udeležila raznih slovesnosti in na dan ostarelih sta bila vselej med našimi gosti-upokojenci), v ponedeljek pa ga je doma na vrtu zadela kap. Odpeljali so ga v bolnišnico, kjer je naslednji dan izdihnil. Pogrebno mašo in pogreb smo imeli na petek 22. aprila v Werribee.

Pokojni Anton je bil rojen 16. januarja 1909 v Št. Rupertu pri Mokronogu. Leta 1936 se je poročil z Marijo Alešnik. Vojna leta sta preživela v Nemčiji, kjer je Anton delal v rudniku. Leta 1949 ravno za božič sta z dvema otrokoma (Stanislavo in Frankom) na ladji "Goya" dospela v Avstralijo, kjer sta se jima rodila še dva otroka (Steven in Anna). Pokojnik je do svoje upokojitve delal v Werribee pri Board of Works, kjer je bil spoštovan kot dober in zmožen delavec. V svoji pridnosti je sam zgradil dve hiši. svoji pridnosti je

Poleg žene in otrok zapušča tudi osem vnukov, s katerimi se je rad igral. Ljubil je delo na svojem vrtu in bil ponosen na lastni pridelek vina. Jaz pa bi se mu rad tukaj zahvalil za ljubezen do afriškega misijona v Togu, saj je kar pogosto daroval za naše posinoveljene misijonarje. Bog mu bodi Plačnik! Naj počiva v božjem miru, vsem Bavdekovim tukaj in v domovini pa iskreno sožalje!

+ Prav te dni sem zvedel, da je v januarju ali februarju letos v Melbourne nasilno končala zemsko pot rojakinja ANA SCHNEIDER r. GRAŠIČ (po ločitvi je svoje ime spremenila v WILMA BROWN). Bila je poročena z možem nemškega rodu in sta imela dve hčerki. Z njima je zadnja leta živela v državnem fletu v Carltonu (prej so živeli v North Altoni). Po poročilu je utonila v Yarri, vendar podrobnejših uradnih podatkov o njeni smrti še nimam. Če se prav spominjam, je bila doma iz Kranja ali okolice ter je bila pred nekaj leti tudi delj časa v domovini. R.I.P.

+ **MLADINSKI KONCERT** bomo imeli letos na zadnjo avgustovo nedeljo (28. avgusta) popoldne.

ZA NAS ZARES ZANIMIVO poročilo iz Londona smo 28. aprila brali tudi v avstralskih časopisih. Nikolaj Tolstoy, potomec znanega ruskega klasika Leva Nikolaja Tolstoja in priznani zgodovinar, jer nedavno kar dvakrat v enem tednu javno napadel Harolda Macmillana in ga ožigosal za vojnega zločinca. Najprej je Tolstoy na programu britanske televizije izjavil, da je Macmillan odgovoren za nasilno vrnitev tisočev Kozakov v Sovjetsko Rusijo (ob koncu vojne 1945), kjer so bili vsi pobiti. Druga njegova izjava malo kasneje je istega britanskega politika obtožila tudi krivde za vrnitev **30.000 Jugoslovanov in njih nasilno smrt po koncu druge svetovne vojne.**

Danes 89 let stari Mr. Harold Macmillan, poznani bivši britanski prvi minister konservativcev, je bil leta 1945 ob koncu vojne kot angleški minister v Neaplju, od koder naj bi bila njegova beseda odločilnega pomena za nasilne vrtnitve. "Javno sem ga ožigosal kot vojnega zločinca. Dokumentarne dokaze imam, zato ne verjamem, da se me bo upal tožiti," je Tolstoy izjavil novinarjem.

Po tolikih letih je vedno več osvetlitve tistih množičnih pokolov v povojnih mesecih leta 1945. V Londonu stoji spomenik jaltskim žrtvam, izšlo je že več dobro dokumentiranih knjig, zdaj pa še to Tolstoyevo sklicevanje na dokumente in javna omemba žrtev, med katerimi je tudi 12.000 Slovencev. V zamejstvu in zdomstvu se jih spominjamo sleherno leto v juniju, doma o pokolu ne slišijo radi. Resnica boli in bode v oči, pravi star slovenski pregovor. A po besedah pokojnega Kocbeka, ki je bil v tistem letu sam minister v beograjski vladi, se narod z molkom ne bo "rešil more" — samo skesano priznanje krivde odgovornih za genocid more oprati krvavi madež nedolžno prelite krvi...

"AMERIŠKA DOMOVINA" je vsekakor eden najstarejših slovenskih izseljenskih časopisov (izhaja v Clevelandu, Ohio, ZDA), saj ima že 85 let življenja. Dolga desetletja je bila dnevnik, zdaj izhaja le dvakrat na teden. Lastništvo je v zasebnih rokah Jamesa Debeveca, sina pokojnega urednika in mecena istega imena, je pa vsa leta urejevan in pisan v krščanskem idejnem duhu in tudi med vojno ni nasedel krinki komunizma.

Pred nekaj meseci je lastnik objavil težave, v katerih se je znašel: tiskarski stroji so dotrajali in kupiti bi bilo treba nove ali pa prenehati s slovenskim časopisom. Pri vedno manjšem številu naročnikov, saj stari naseljenci kar preveč umirajo, je vse kazalo na

drugo. Tudi izdajanje tega našega izseljenskega lista ne zida na dobičku, ampak je pri vsem mnogo idealizma in prostovoljnega sodelovanja.

Ob novici so ameriški Slovenci pokazali, da hočejo še slovensko branje. Darovi naročnikov so začeli prihajati kar sami od sebe brez prošenj in dali lastniku zlasti moralno pomoč, da je kljub negotovosti nabavil nove stroje, tokrat seveda za ofsetni tisk. V začetku februarja je izšla prva številka v novem tisku, v manjši obliki sicer, a zato v pomnoženem številu strani.

Kmalu pa se je sestala skupina rojakov, ki si je naredila posebni namen, da poživi "Ameriško domovino" in povabi vse zavedne ameriške Slovence k delu za ohranitev svobodne besede in tiska. Ime skupine je "Prijatelji Ameriške domovine" in koordinacijski odbor je pripravil 5. marca letos svojo prvo prireditve z večerjo, ki je bila v clevelandskem Slovenskem domu pod geslom: "Ohranimo slovensko besedo!" Nad 500 gostov se je zbralo. Slavnostni govor je imel znani ameriški slovenski duhovnik Msgr. Louis Baznik, večer pa je zaključil s svojo besedo bivši senator Frank Lausche. Z večerjo (stala je 30 dolarjev na osebo) in darovi so ta večer nabrali za "Ameriško domovino" lepo vsoto 16.627,50 dolarjev, stroški prireditve pa so znesli 3.252,32 dolarjev. Odbor "Prijateljev Ameriške domovine" je obljubil, da bo z akcijo nadaljeval in si prizadeval podaljševati življenje temu

SYDNEYSKIM ROJAKOM

nudi

BOLOGNA SMALLGOODS

Telefon
728 1717

7 QUEST AVE.
CARRAMAR, 2163

sveže meso, kvalitetno suho meso,
raznovrstne salame in druge mesne izdelke.

Za razne priložnosti po naročilu
spečemo tudi celega prašička.

Hitra in brezplačna dostava.

Obrnite se na nas!

Priporoča se lastnik podjetja

J. & A. ŠKRABAN

čevlendarstvom slovenskemu časopisu.
Z naše strani res iskrene čestitke! Naj bo za nas to poročilo ena injekcija več, da se tudi mi ne branimo z darovi v sklad podaljševati življenje naših avstralskih MISLI!

AVSTRALSKI zvezni oddelek za zdravstvo je izdal poročilo, iz katerega povzemamo tole: dvignilo se je število smrti, ki so kakor koli v zvezi s kajenjem, dočim so smrtni slučaj v zvezi z alkoholom po številu v osipu. Gre za podatke, ki niso od včeraj, saj vzame nekaj časa za objavo statističnega pregleda in primerjave. Leta 1980 je bilo smrtnih slučajev v zvezi s kajenjem v Avstraliji 16,169, leta 1981 pa 16,524. Dvig je zajel skoraj docela osebe, ki so umrle nad 65 let starosti. Smrtnih primerov v zvezi z alkoholom pa je bilo leta 1980 po številu 3571, naslednje leto pa 3463. Naj še dodamo, da se je v istem obdobju dvignilo število smrti zaradi mamil od 2411 na 2577.

NOVO ŽIVLJENJE se prične ob spočetju, ne ob rojstvu. Moralo bi biti sveto in nedotakljivo, vredno vsega našega spoštovanja, tako najbližjih — očeta in matere, kakor zdravnikov. A tu niti ne govorimo le o umetnem splavu, ki to novo življenje umori pred rojstvom. Malo je ostalo od človeškega dostojanstva in varnosti nerojenih bitij, ko v dnevnem časopisu bereš v velikem naslovu članka: Bolnišnica Queen Victoria v Melbournu je imela v obdobju od leta 1979 do februarja letos — 73 človeških zarodkov zmrznenih v tekočem nitrogenu. Enaintrideset so jih že odtajali: 12 jih je bilo abnormalno razvitih, 6 pokvarjenih, 13 pa so jih presadili v maternice, a osebe niso zanosile... Kaj bralcu ob tem ne gre mrzli pot po hrbtu?

Poseben odbor, ki ga je lani ustanovila zvezna vlada, je izdal 29 strani poročila svojih izsledkov, ki naj bi osvetlili legalno, etično, moralno in socialno stran teh modernih medicinskih poskusov. Zakonodaje o vsem tem še ni in grozljivo je misliti, kje je meja. Vsekakor je nedotakljivost človeškega življenja in dostojanstva načeta in v nevarnosti. Vodstva Cerkev in razne organizacije domala zaman dvigajo svoje glasove ter opozarjajo na težke posledice sedanje medicinske svobode.

Zanimivo: toliko posameznikov in organizacij protestira proti uporabljanju miši in podgan pri zdravniških poskusih v dobro človeku — molče pa ob umorih nerojenih otrok in ob takihle poskusih z nerazvitimi človeškimi zarodki... To so grozljiva dejstva našega modernega časa — kam bodo privedla človeštvo, ki si jih dovoljuje in jim celo ploska?

NA KITAJSKEM je katoliška Cerkev izredno lepo napredovala, dokler ni komunizem prevzel oblasti in pobil ali izgnal misijonarje. Na tisoče kitajskih katoličanov je šlo skozi mučenja in smrt, ostale so prisilili k odpadu ali vsaj molku. Ko še ni bilo uspehov, so pričeli drugo metodo: Cerkev naj se namesto katoliške imenuje narodna in biti mora pod kontrolo! Duhovniki te narodne Cerkve kot nje škofje, ki so posvečeni brez privoljenja Vatikana, so vdani režimu, ki jih uporablja in izrablja v svoje namene.

Letos 17. aprila so po vseh kitajskih cerkvah slovesno proslavljali 25-letnico prekinitev stikov z Vatikanom. Res čuden in žalosten srebrni jubilej "neodvisnosti", ki mu morajo ploskati na povelje...

POTUJETE V RIM? — DOBRODOŠLI!

Hotel Bled

II. kat,

Via S. Croce in Gerusalemme, 40
00185 ROMA (ITALY).

Tel.: (06) 772 102 in (06) 757 9941

Sobe s kopalnico, radioaparatom, klimatsko kotrolo, Centralna lega. Prostor za parkiranje. Restavracija. Slovensko osebje.

Dr. J. KOCE, Flat 2, 139 High St., Kew, Vic. 3101 — Tel. 862-3027

(Najstarejši tudi po letih objavljanja oglasov v Mislih)

ČE HOČETE POTOVATI,

se z zaupanjem obrnite name. V moji odsotnosti me nadomestuje v uradu gospodična MARIJA (Kušeta), ki Vam bo šla v vsem na roko. Če pridete na agencijo, vprašajte za MARIJO, lahko pa ji tudi telefonirate na telefon agencije: 654 - 1233

TOUR WORLD INTERNATIONAL, 49 Exhibition Street,
Melbourne, 3000 — Tel. 654 1233, Consultant Dr. J. KOCE

Dragi striček! Tole Ti pošiljam za materinski dan: Mamici! Mamica moja mi kuha vsak dan, pere in lika noč in dan. Preden zaspim, mi poje lepo; in preden odide, mi poljubi glavico. Za ničesar na svetu jaz mamice ne dam, ker le eno mamico jaz v srcu imam.

Pozdravlja te — Franky Petelin, 9 let, Kew, Vic.

Dragi striček! — Pošiljam Ti poslikane pirhe, če bom mogoče izžreban za nagrado. Ata, ki dela v tiskarni, pa se mi smeje in pravi, da bo gotovo "Tiskarski škrt" zamešal moje ime in ne bo prišlo v Kotiček. Striček, ali je "Tiskarski škrt", o katerem mi ata veliko pripoveduje, res tako hudoben? Ali tudi tebi nagaja? Si ga že kdaj videl? Zanima me, kako izgleda in če imaš kakšno sliko od njega, bi jo bil zelo vesel.

Z mamico vedno bereva Kotiček, pesmice pa se učim na pamet. Nekatere hitro pozabim, druge pa mi ostanejo v glavi. Tudi v šoli sem že deklamiral po slovensko.

Lepe pozdrave Tebi in vsem otrokom! — Marko Plečnik, 12 let, North Melbourne, Victoria.

Dragi Marko, hvala za pismo. Presenetilo me je, da se tako zanimaš za tiskarskega škrtata, ko drugi otroci še niti ne vedo, kdo je to. Seveda, ata ga pozna in ti ti pripoveduje o njem.

Fotografije tega nepridiprava sicer nimam, s sliko pa ti lahko kar tukaj in zdajle postrežem. Vidiš, takole se smeji, kadar uredniku ali tiskarju kakšno zagode. In zagode jih veliko: izpusti kljukico na Č Ž Š, zamenja ali izpusti celo vrsto, včasih pa s samo eno napačno črko ves stavek pokvari. Meni je že take zagodel, da bi si vse lase populil, če bi jih še imel. Iz besede "pokora" naredi "poroka", iz besedice "škof" pride v tisk "škarf" in podobno. Enkrat mi je grdobež tale stavek: "Nebeška Kraljica je prihajala" spremenil v "Be-neška kraljica je prihajala".

Tako, Marko: če boš tudi ti kdaj urednik ali pa tiskar, boš od blizu srečal tega neslanega "Tiskarskega škrtata".

Pozdrav! — STRIČEK.

P. S. - S pirhi pa nisi zmagal, a za to ne krivi škrtata.

HI, KONJIČEK, HI,
MENI SE MUDI
ČEZ GORICE, ČEZ POLJANE,
HITRO, HITRO IZ LJUBLJANE!
HI, KONJIČEK, HI!

HO, KONJIČEK, HO,
JAHAJVA LEPO
DO POSTOJNE, DO GORICE,
DA OBIŠČEM TETE, STRICE!
HO, KONJIČEK, HO!

HE, KONJIČEK, HE,
DALJE SE NE SME!
MAMICA ŽE TEŽKO ČAKA,
MAMICA JE SKRBNJA VSAKA.
HE, KONJIČEK, HE!

DRAGI OTROCI! Da izpolnim obljubo, ki sem jo dal v zadnjem Kotičku Lipovževi Ingrid iz Sydneya, sem objavil pesmico o konjičku. Ona mi jo je poslala, kje jo je ujela, pa ne vem. Je lepa in v zadnji kitici omenja tudi mamico.

Kajne, da ste vsi proslavili svoje mamice na MATERINSKI DAN? Upam, da ste ji kupili kako lepo darilce in ji prinesli zajtrk na posteljo. A najlepše darilo je to, da ste vedno pridni in jo radi ubogate — ne le na MATERINSKI DAN, ampak skozi vse leto.

Tokrat v Kotičku objavljam še eno pesmico o mamici. Kdo mi jo je dal, pa lahko berete na naslednji strani. — STRIČEK.

Zgodaj zjutraj, pozno zvečer
dela ljuba mamica,
za otroke vedno dela
naša dobra mamica.

Naša dobra mamica, mamica, mamica,
naša dobra mamica, mamica!

Kavo kuha, žgance beli,
kruhek reže, nam ga da.
Srajčko šiva, hlačke celi
naša dobra mamica.

Naša dobra mamica, mamica, mamica,
naša dobra mamica, mamica!

Ako mam'ca ni vesela,
se prav žalostno drži,
mi zapeli smo ji pesem
in se spet razveseli.

Naša dobra mamica, mamica, mamica,
naša dobra mamica, mamica!

UREDNIŠTVO MISLI je dobilo zadnji čas že več vprašanj naročnikov, če je zdaj, ko je prišla na oblast laburistična stranka, g. Miša Lajovic izgubil svoje senatorsko mesto v zveznem parlamentu.

Naj tu odgovorimo vsem skupaj, saj gotovo zanima tudi ostale bralce: g. **MIŠA LAJOVIC**, naš rojak in že dolgoletni zvesti naročnik **MISLI**, je še vedno senator in član avstralskega parlamenta. Razlika je le v tem, da je kot član liberalne stranke zdaj pač na strani opozicije. Kot nam je v uredništvu poznano, njegova senatorska služba preneha šele s tridesetim junijem leta 1985. Pa še takrat je možno podaljšanje dobe, kar seveda zavisi od liberalne stranke kakor tudi od senatorja samega. G. Miša Lajovic je postal zvezni senator v avgustu 1975 in prepričan sem, da bosta on kakor njegova soproga Tatjana kar zadovoljna, ko se bo služba iztekla. Biti na tako odgovornem mestu danes ni prav noben užitek, ampak veliko skrbi in dela, kar pa mnogi državljani niti ne vidijo niti ne cenijo. — **Urednik.**

MORWELL, VIC. — Naj porabim to priliko in se najprej iz srca zahvalim pokojnemu stricu **ANTONU VOUKU** iz Traralgonu za vse njegove dobre, ki nam jih je nudil v dolgi dobi petindvajsetih let, kar sem ga spoznal. Vsi smo ga cenili in spoštovali kot pravega očeta.

Pokojni stric Anton je umrl v nedeljo 17. aprila 1983 — samo 17 mesecev po tetini smrti je tudi on odšel za njo. Naj dobri Bog obema da večni pokoj!

Voukov stric je bolehal le nekaj mesecev in njegova smrt, ki ga je iztrgala iz naše srede, nas je globoko prizadela. Saj je bil med prvimi Slovenci tukajšnje okolice. Že leta 1950 je prišel semkaj iz Nemčije ter si je v teku let s svojim očetovskim nastopom do vseh pridobil veliko prijateljev in znancev. To se je pokazalo tudi na njegovi zadnji poti — med rojaki in drugimi je bil priljubljen in mnogi so ga spremili do njegovega groba.

Naj se ob tej priliki v imenu vseh treh njegovih hče-

križem
australske
slovenije

ra z družinami, v imenu svoje družine in družine brata Ivana iskreno zahvalim vsem, ki ste pokojnemu stricu zlasti v zadnji bolezni kakor koli pomagali in se končno v tako lepem številu poslovili od njega. Iskreno se zahvalim patru Baziliju, da je kljub delu izpolnil stričevo željo ter imel zanj v Morwellu pogrebno mašo in obrede slovesa. Prav lepa hvala tudi g. Bojanu Dubroviču, ki je prav tako prišel s soprogo in hčerko iz Melbourne in je svojemu staremu prijatelju ob odprtem grobu lepo in ganljivo spregovoril.

Dragi stric, v imenu svoje družine Vam iz srca želim, da počivate v miru božjem in naj Vam bo lahka avstralska zemlja! Radi se Vas bomo spominjali v molitvi. — **Jože Lapuh z družino.**

NORTH FITZROY, VIC. — Spet praznujemo materinski dan, ki nam starim mamiciam vzbuja sto in sto lepih spominov. Segajo daleč nazaj, ko so bili zdaj odrasli otroci še majhni in so nam na naš dan znali tako pristrčno voščiti. Kje so tisti časi! Bili so težki, vsaj jaz se z njimi ne morem pohvaliti zaradi težkih družinskih razmer. A otroci, katerim sem morala biti mati in oče, so mi bili v uteho in veselje, pa seveda tudi skrbi. Ob Materinskem dnevu se tako živo spominjam, kako mi je v tistih grenkih dneh takrat desetletni sin Slavko — že zdavnaj je odrasel in živi s svojo družino v Elthamu — z lepo pesmico voščil. Bil je najmlajši in je sam dosti pretrpel, pa bil kljub temu vesele narave ter je rad molil in pel. V šoli so pripravili materinsko proslavo in tudi on je bil med pevci, ki so ljubko nastopili. Te pesmice ne bom nikoli pozabila. Letos sem jo dala s. Silvestri, ko je pripravljala materinski spored.

Ortopedske lesene čevlje (cokle) morete kupiti pri slovenskem podjetju, ki jih ročno izdeluje in razpošilja po vsej Avstraliji in po želji tudi v Evropo (za naročilo dveh parov poštnine ne računamo). Imamo v NSW največjo zalogo in izbiro vseh velikosti in raznih barv. Izdelujemo tudi vsakovrstne čevlje po naročilu (ročno delo). — Za naročbo in informacije telefonirajte (v slovenskem ali angleškem jeziku).

Handmade
CLOGS

Z naročilom
po pošti
pošljite obris noge!

SA-KLEN

Phone: (02) 699-6477

185-187 REGENT STREET, REDFERN, N.S.W. 2016

Delavnica in trgovina na istem naslovu, ne daleč od glavne sydneyjske postaje (prostora za parkiranje vedno dovolj!).

Odperto sedem dni na teden: Od poned. do petka od 8 do 5:30, ob sobotah od 8 do 12 in ob nedeljah od 10 do 4 pop.

Opali

Ogleduješ po lepem darilu, zlasti morda pred obiskom domovine?

Oglasi se pri nas: imamo bogato izbiro BRUŠENIH OPALOV in DRAGIH KAMNOV, izdelujemo pa tudi ZLATNINO in SREBRNINO po lastnih načrtih ali Vaših željah.

Ko kupujete opale, drage kamne, zlatnino, zaročne in poročne prstane . . .

OBIŠČITE NAS!

Pomenili se bomo v slovenskem jeziku!

KOVAC'S GEMS & MINERALS

291-293 WATTLETREE ROAD,
EAST MALVERN (Melbourne), 3146
Telefon: 509 1611

Škoda bi jo bilo, da bi šla v pozabo, saj je lepih besed in prijetne lahke melodije. Da pa se jo lahko nauče tudi drugi otroci, jo pošiljam tudi uredništvu, če bo zanjo kaj prostora v MISLIH. (Kot vidite, sem jo objavil v Kotičku. — Op. ur.)

Materinski dan je res samo enkrat na leto, materinskih dni dela in skrbi pa v letu kar 364. To je naš poklic, ki naj bi se ga zavedale tudi mamice mlajše generacije. Materina ljubezen je največ, kar lahko daš otroku in šola domačega ognjišča je najvažnejša za vse poznejše otrokovo življenje.

Lepe pozdrave vsem mamicam! — Ana Kuri.

ALLENBY GARDENS, S.A. — Tako hitro mine leto in pohiteti moram z naročnino. Težko bi mi bilo, ko bi MISLI ne imela več, saj redno prihajajo v našo hišo prav od leta 1956, ko smo prišli v Avstralijo. Vsaki mesec nas obiščejo kot dober prijatelj — in kakor dobrega prijatelja se iz srca razveselimo tudi MISLI. Žal mi tako branje kot delo ne gresta več od rok kot nekdanj in tudi mali vnuki mi vzamejo dosti časa. No, pa tudi biti stara mama prinese svoje veselje in se

Priporočam se Slovincem
vzhodnega dela velikega Melbournea
za vsakovrstna avtokleparska dela,
avtobarvanje in podobno.

Popravljamo zasebno in za vse večje zavarovalnice.

A. V. MOTOR BODY REPAIRS
1/117 LEWIS RD., WANTIRNA SOUTH, 3152,
VIC. — Telefon delavpice 221 5536

TOWING SERVICE 24 ur dnevno
na telefonu 221 5757
ali pa doma — 232-4314

Rojak VOJKO VOUK

prav nič ne tožim za delo in čas, ki mi ga vzamejo.

Prilagam za naročnino in Sklad. Hvala za vse in Bog naj Vam povrne delo za nas! — Marija Dobrigna.

MELBOURNE, VIC. — Še jaz bi rad dodal nekaj svojih misli k "božičnemu darilu" N. N. iz Canberre, objavljenem med pismi v prejšnji številki.

Res Vam moram priznati, da je z urejevanjem MISLI gotovo mnogo dela in seveda so tudi veliki stroški. A zdi se mi, da omenjenemu N. N. v odgovoru le niste dali povsem čiste slike. V enem prejšnjih izvodov MISLI sem namreč bral, da ima Vaš list okrog 3500 naročnikov (če je to seveda res). Če bi jih vsaj 3000 od njih redno plačevalo, bi skupno z darovi v Bernardov tiskovni sklad ne smeli biti v izgubi in — kot ste omenili — biti odvisni od brezplačnega dela Vas samih in Vaših pomočnikov. Menim, da ni kakšna poslovna tajna — če je, Vam pa to tudi nič ne zamerim. Saj vsako delo vzame časa, katerega pa le malo lahko rad troši zastoj.

Več o vsem tem ne bi imel omenjati. Želim Vam, da MISLI skrbno urejate tudi nadalje, kot ste jih doslej. S pozdravom! — N. N. (podpis in naslov).

Kakor je canberški naročnik gradil svoje sklepe brez znanja, koliko stane upravo MISLI sleherni mesečna številka, tako naš Melbournčan gradi popolnoma neosnovano na utopičnem številu naročnikov. Da, omenjeno število bi vsekakor bila moja želja, a želja

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

še davno ni resnica. Dragi N. N., le kje in kdaj ste v MISLIH brali, da imajo 3500 naročnikov? Kako vendar, ko jih pa tiskamo — in to sem že večkrat omenil — v 2050 izvodih? Naročnikov je okrog 1900 — tudi to številko sem že omenil, ostale izvode razpošiljamo brezplačno v zameno za druge liste, v gotove urade in knjižnice, oddajamo nenaročnikom v upanju na naročbo in seveda hranimo v zalogi za bodoče povpraševanje po njih. Dejstvo je: Ko bi vsi naročniki redno plačevali, bi naročnina brez Baragovega tiskovnega sklada ne pokrila vseh stroškov. Ker pa se gornji stavek prične s "Ko bi . . .", je zadeva še bolj vredna našega skupnega razumevanja in podpore, ne pa sumničenja in nezaupanja. Brez razumevanja in podpore bi se naše MISLI pred 32 leti niti ne rodile, gotovo pa bi že zdavnaj končale svoje življenje med avstralskimi Slovenci. Prav ves čas so gradile tudi na darovih, le da je današnji čas ob stalnem naraščanju cen manj naklonjen takimle listom kot kdaj koli prej.

Tistim, ki se ob vsem tem morda vesele, da MISLI umirajo (da, tudi take poznam!), pa bi rad ob tej priliki povedal, da tako na koncu vsekakor še nismo. List ima iz prejšnjih boljših let nekaj prihrankov (na ime MISLI, ne na ime urednika ali upravnika!) za nadaljevanje svojega življenja, saj brez njih bi si noben mesečnik ne drznil pričeti novega letnika. Toda čim letni obračun z letnimi dohodki ne pokrije letnih izdatkov (kot je bilo to v zadnjem decembru), po-

1 STUDLEY STREET,
ABBOTSFORD, VIC. 3067.

OFFSET AND LETTERPRESS

TISKARSKI VAJENEC

IŠČEMO MLADEGA SLOVENSKEGA FANTA
ZA UK V TISKARSKEM POKLICU
ZA NADALJNE INFORMACIJE POKLIČITE
DRAGO-TA ZOREC
NA TELEFON B.H. 419 1733 A.H. 458 2353

meni: zmanjšati to ubogo "zlato rezervo" za najslabše čase in biti res korak bliže svojemu koncu. Tega pa MISLIM ne želim — ne jaz in ne zvesti naročniki, ki list radi prebirajo in tudi podpirajo.

Bom vsaj s tem zadovoljil Vas, dragi N. N. iz Melbourne, in ostale "neverne Tomaže"? Skoraj dvomim — ob slovenskem pregovoru: Kolikor glav, toliko misli! Mnogi žal danes sami ne bi storili ničesar več zastonj, pa se jim zdi neverjetno, da se nekateri drugi še znajo žrtvovati za skupnost. Dejal bi, da prav iz tega izvira največ nezaupanja in sumničenja. Če tema dvema botruje še površnost (iz zraka vzetih 3500 naročnikov!), pride na dan neutemeljena sodba, ki pa je vse drugo kot izpričujejo dejstva. — **Urednik in upravitnik.**

F. T. ADMINISTRATIVE SERVICES Pty. Ltd.
182 Norton Street, Leichhardt, N.S.W., 2040

TAX CONSULTANTS — INSURANCE BROKERS

Prevzemamo registracijo in popolno knjigovodstvo vsakovrstnih podjetij in družb ter kontraktorjev, kakor tudi posameznikov. Urejam davčne obračune ("Income tax return"), rešujemo davčne probleme in nudimo potrebne nasvete.

Posvetujte se z rojakom:

V. FERFOLJA,
J. M. THAME,
E. WEINBERG

Predstavljamo različna zavarovalna podjetja — "Tariff Companies".

Nudimo vam zavarovanja: za življenje, za bolezni, v nezgodah; zavarovanja nepremičnin itd. (Workers' Compensation, Public Risk, Superannuation scheme, Pension Funds.)

Telefon: SYDNEY 560 4766 in 560 4490

Melbournski rojaki!

Želite morda kupiti po zmerni ceni KOKOŠI, ali zares SVEŽA JAJCA?

Oboje Vam nudi kokošja farma

Bruna in Alme SDRAULIG

(komaj miljo in pol od Slovenskega grička v Elthamu).

Research Warrandyte Road, RESEARCH
Telefon: 437-1868

E. Z. OFFICE MACHINES

Zastopnik podjetij Olympia in Adler strojev se melbournskim Slovencem priporoča za prodajo novih in starih pisalnih, računskih in podobnih strojev vseh znamk. Izvršujemo vse vrste popravil!

V zalogi imamo slovenske črke ČŽŠ, ki jih Vaš pisalni stroj morda še nima.

EMIL ZAJC

1 Yarra Court, N. DANDENONG, Vic. 3175
Telefon: 795 6937

VAŠA DOMAČA
TURISTIČNA
AGENCIJA
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666

(vse ure)

*Vabimo Vas, da obiščete našo pisarno, ki ima lastni prostor za parkiranje
Pokličite nas in ako Vam je ugodnejše, PRIDEMO TUDI NA VAŠ DOM.*

Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko morja
(pri nabavi potnih listov, viz, raznih drugih dokumentov, finančnega posojila,
zavarovanja, fotografij za potne liste . . .)

VAM JE NA USLUGO

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road, EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666 (vse ure!)

Ime GREGORICH je med viktorijskimi rojaki že od leta 1952 dobro poznano
in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje.

PARI, KI NAČRTUJETE POROČNO POTOVANJE, STOPITE V ZVEZO Z NAMI!
UREJAMO TUDI POTOVANJA PO AVSTRALIJI, V NOVO ZELANDIJO,
BALI, SINGAPUR, HONGKONG,
ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIŠKE, KANADO
TER SEVEDA KAMOR KOLI V EVROPO IN NA VSE STRANI SVETA.

Ne pozabite ime ERIC IVAN GREGORICH!

Priporočamo se in Vas ne bomo razočarali!